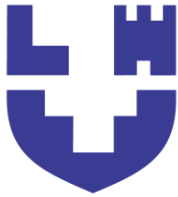

Луцький національний технічний університет
Мукачівський державний університет
Черкаський державний технологічний університет
Департамент економічної політики
Луцької міської ради
КП «Центр розвитку туризму»
ТО «Смак пригод»

ЛУЦЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ
I ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ
«Перспективи розвитку туризму та
сфери гостинності в Україні і світі»

21 травня 2024 р

Луцьк 2024

УДК 338.48:640.41 (477)

*Рекомендовано
Науково-технічною радою Луцького національного технічного
університету
(протокол № 10 від 19 червня 2024 р.)*

У збірнику подано матеріали досліджень, виголошених на I Всеукраїнській інтернет-конференції молодих учених та студентів «Перспективи розвитку туризму та сфери гостинності в Україні і світі», що проведена кафедрою туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ 21 травня 2024 року. Учасники розглянули проблематику, присвячену актуальним напрямкам сфери гостинності, зокрема, сучасним тенденціям та стратегії розвитку туристичного і готельно-ресторанного бізнесу, інноваційним технологіям індустрії туризму та гостинності, регіональним проблем розвитку індустрії туризму та гостинності, рекреаційно-туристським ресурсам та чинникам розвитку туризму в регіонах та сталому розвитку туризму та гостинності.

Для аспірантів, студентів і всіх, хто цікавиться актуальними проблемами і перспективами розвитку сфери гостинності.

Матеріали публікуються в авторській редакції. За достовірність фактичної інформації у публікаціях відповідальність несуть автори.

Перспективи розвитку туризму та сфери гостинності в Україні і світі: матер. I Всеукраїнської інтернет-конференції молодих учених та студентів / упорядн.: Матвійчук Л.Ю., Зубехіна Т.В., Сидорук С.В. Луцьк: ЛНТУ, 2024. 110 с.

© Кафедра туризму та готельно-ресторанної справи Луцького національного технічного університету, 2024 р

Редакційна колегія

Голова організаційного комітету:

ВАХОВИЧ І.М., ректор ЛНТУ, д.е.н., професор.

Заступники голови оргкомітету:

ЛЮТАК О.М., проректор з науково-педагогічної роботи та досліджень, д.е.н., професор.

ТКАЧУК В.В., декан факультету митної справи, матеріалів та технологій, д.т.н., професор.

МАТВІЙЧУК Л.Ю., завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи, д.е.н., професор.

Члени організаційного комітету:

СМАЛЬ Б.А., директор департаменту економічної політики Луцької міської ради, доктор філософії.

ЗІНЬКО Д.А., директор КП «Центр розвитку туризму».

ДЕСЯТНИК В.В., директор ТО «Смак пригод».

ГРОМИК О. М., к.г.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

ДАЩУК Ю.Є., к.е.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

ЗУБЕХІНА Т.В., к.пед.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

ЛЕПКИЙ М.І., к.г.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

ПОДОЛЯК В.М., к.т.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

ПОЛЩУК В.Л., к.е.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

СИДОРУК С.В., к.е.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

ДУДАРЄВ І.М., д.т.н., професор, в.о. завідувача кафедри харчових технологій та хімії ЛНТУ.

ПАХОЛЮК В.В., к.т.н., доцент, завідувач кафедри товарознавства та експертизи в митній справі ЛНТУ.

НАЗАРЧУК Л.В., к.т.н., доцент, завідувач кафедри технологій легкої промисловості.

МЕЛЬНИЧУК М.Д., к.т.н., доцент, завідувач кафедри матеріалознавства ЛНТУ.

Робоча група:

МАТВІЙЧУК Л.Ю., д.е.н., професор, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ;

ЗУБЕХІНА Т.В., к.пед.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

СИДОРУК С.В., к.е.н., доцент кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ.

Відповідальний секретар конференції:

КОВАЛЬ А.В.– ст. лаборант кафедри туризму та готельно-ресторанної справи ЛНТУ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО І ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ	
Булавчук Т.В., Сидорук С.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО І ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ НА ПРИКЛАДІ ЕКО – КОМПЛЕКСУ «МАШІВСЬКИЙ БІР»	9
Ваврук А.В., Коваль А.В. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	11
Величко А.А., Книш С.С. РОЗВИТОК РЕСТОРАННИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	13
Войтюк В.І., Лепкий М.І. РОЗВИТОК ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ	15
Голодевич Ю.В., Філіпчук С.С. РИНОК ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	19
Гордійчук А.В., Громик О.М. ПОВОЄННИЙ РОЗВИТОК ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА	21
Горолук Д.С. Недбало С.А. Громик О.М., ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ	29
Кокот С.М., Поліщук В.Л. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ, МОДЕЛІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В СВІТІ	32
Райта В.І., Подоляк В.М. СПЕЦИФІКА ГОТЕЛІВ В УКРАЇНСЬКОУ СТИЛІ	36
Сітовський М.С., Лепкий М.І. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ, МОДЕЛІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В СВІТІ	40

Трушко С.Ю., Дашук Ю.Є. ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У СФЕРІ ГОТЕЛЬНО- РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	44
СЕКЦІЯ 2. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ.	
Дмитрук А.Д., Дашук Ю.Є. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОБСЛУГОВУВАННЯ ГОСТЕЙ ДЛЯ УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ ЗАКЛАДУ	47
Жук К.В., Корсак В.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТА ПОСЛУГ ЗАКЛАДАМИ ГОСТИННОСТІ В УКРАЇНІ	49
Івануха Є.Р., Зубехіна Т.В. МУЗЕЙНІ УСТАНОВИ В СИСТЕМІ ТУРИЗМУ	51
Матвійчук В.В., Федорчук-Мороз В.І. БЕЗПЕКА ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ	55
Мельничук Д.С., Левчук О.І. РОЗВИТОК ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ В УМОВАХ ВІЙНИ: ДОСВІД ІЗРАЇЛЮ	58
Миронюк С.В., Матвійчук Л.Ю. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ РЕГІОНУ ШЛЯХОМ ФОРМУВАННЯ ТУРИСТИЧНИХ ОБ'ЄДНАНЬ	60
Хомич І.В., Панасюк А.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО- РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД	62
Шагута В. В., Дашук Ю. Є ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ КУЛЬТУРНИХ МАРШРУТІВ	65

Купрінець І.В., Зубехіна Т.В. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ІНВЕНТИВНОГО ТУРИЗМУ	68
СЕКЦІЯ 3. РЕГІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ.	
Василюк В.В., Зубехіна Т.В. АНАЛІЗ ВПЛИВУ НАЯВНОСТІ ІСТОРИКО- КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ НА ПРИВАБЛИВІСТЬ РЕГІОНУ ДЛЯ ТУРИСТІВ	72
Геліч А.В., Смаль Б.А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОСЛУГ ГОСТИННОСТІ В ПРИКОРДОННИХ З ЄС РЕГІОНАХ УКРАЇНИ	74
Зозуля Ю.О., Жадько О.А. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ПРИКОРДОННИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	77
Снитюк В.М., Чепурда Л.М. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ	79
СЕКЦІЯ 4. РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТСЬКІ РЕСУРСИ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В РЕГІОНАХ.	
Бабей К.В., Матвійчук Л.Ю. РОЗВИТОК МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	82
Гулюк М.Г., Суворова Т.О., Зубехіна Т.В. АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛЮ «RHOMBUS HOTEL»	84
Дробот А.О., Лепкий М.І. ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	86
Зданевич А.М., Остапович Д.В.	89

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ФОРМИ НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ПОСЛУГ В РЕСТОРАННІЙ ГАЛУЗІ (НА ПРИКЛАДІ ПІЦЕРІЇ SOLO)»	
Комар А.П., Лепкий М.І. ОЦІНКА ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	91
Левчук О.І., Лепкий М.І. АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ ГАСТРОНОМІЧНОГО БРЕНДИНГУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	95
Серьогін Є. Ю., Подоляк В. М. ЯКІСТЬ І КУЛЬТУРА ОБСЛУГОВУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА (НА ПРИКЛАДІ «RHOMBUS HOTEL»)	98
Суворова Т.О., Гулюк М.Г., Подоляк В.М., ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОГО ТУРИЗМУ НА ВОЛИНІ	100
Талащук І.І., Чепурда Л.М. РОЗВИТОК ЗАКЛАДІВ РОЗМІЩЕННЯ В ТРАНСКОРДОННИХ РЕГІОНАХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ	105
Янкова А.В., Матвійчук Л.Ю. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	107

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО І ГОТЕЛЬНО- РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ.

Булавчук Т.В., ст. гр ГРСс-31

Сидорук С.В., к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО І ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ НА ПРИКЛАДІ ЕКО – КОМПЛЕКСУ «МАШІВСЬКИЙ БІР»

Розвиток готельно-ресторанної індустрії неможливий без сучасного обладнання та новітніх технологій в сучасних умовах існування. Для того, щоб забезпечити відвідувачу комфортне та якісне перебування у готелі чи ресторанні, недостатньо залишатись постійно на одному рівні. Щоб зробити відпочинок справді незабутнім, потрібно пропонувати новинки які вразять навіть постійних гостей.

Еко-комплекс «Машівський бір» є доволі високим закладом за рівнем обслуговування та надання послуг, звичайно як і усі заклади ресторанного господарства він має свої плюси та мінуси. Для покращення роботи закладу ми пропонуємо впровадити QR- код.

QR-код або «код швидкої відповіді» (від англ. quick response) представляє собою матричний код, розроблений японською компанією «Denso-Wave» у 1994 році для цілей зберігання значних обсягів даних та їх подальшого швидкого передання іншим особам.

Основними перевагами QR-коду є зокрема наступні:

- здатність містити великий обсяг інформації у вигляді тексту, цифр, зображення, схеми тощо;
- можливість швидкої зміни, оновлень, доповнення;

- можливість розміщення QR-коду на будь яких носіях включаючи касові чеки, столи, друквані меню, посуд, вівіски;

- простота у використанні;

- незначна вартість запровадження у діяльність.

Водночас з наведеними вище перевагами від застосування QR-коду є окремі проблемні аспекти, а саме:

- орієнтація на молоде та середнього віку населення:

- обов'язкова наявність мобільного інтернету або WI-FI мережі, по всій території закладу.

- зменшення уваги та живого спілкування споживача та офіціанта, що може одночасно зменшити відчуття високого рівня обслуговування;

- обов'язкова наявність смартфона (з достатньою кількістю заряду батареї).

Наразі в Україні QR-кодування набуває все більшого поширення, загалом впровадження даної сучасної тенденції в закладі сприяє підвищенню рівня обслуговування, оптимізації витрат, покращення гігієни та безпеки. Такий підхід є екологічно відповідальним, що допомагає зберегти ресурси.

Таким чином QR-код є досить важливим інструментом для покращення модернізації та розвитку еко комплексу «Машівський бір».

Список використаних джерел

1. Хмарська І.А. Інноваційні тренди на ринку маркетингових комунікацій та їх вплив на діяльність підприємств легкої промисловості України. Науковий вісник

2. Кирилюк І. М. Використання сучасних інформаційних технологій у туристичній галузі. Інноваційний розвиток туризму та індустрії гостинності: проблеми й перспективи: колективна монографія / Поворознюк І. М., Чирва О. Г., Кирилюк І. М. [та ін.]; за ред. І. М. Поворознюк. Умань: Візаві, 2022.

Ваврук А.В., ст. гр. ГРС-41

Коваль А.В., асистент

Луцький національний технічний університет

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Західна Україна має значний туристичний потенціал завдяки своїм історичним та природним багатствам. Львів, Карпати, Трускавець та інші міста і курорти привертають увагу як вітчизняних, так і закордонних туристів, що створює потребу у розвитку готельної інфраструктури, яка б могла задовольнити зростаючий попит на якісні послуги проживання. Крім того, розширення готельного бізнесу сприяє створенню нових робочих місць та підвищенню рівня життя місцевого населення, що є важливим аспектом соціально-економічного розвитку регіону. Сучасні умови розвитку готельного бізнесу, такі як впровадження цифрових технологій, зміни в уподобаннях туристів та вплив пандемії COVID-19, потребують глибокого аналізу та адаптації бізнес-моделей. Вивчення тенденцій розвитку готельного бізнесу допомагає визначити ключові виклики та можливості, які постають перед готельєрами, а також розробити стратегії, спрямовані на підвищення конкурентоспроможності та стійкості готельного бізнесу в Західній Україні [1].

Проведено аналіз розвитку готельного бізнесу Західної України в сучасних умовах, який включає Волинську, Львівську та Закарпатську області, показує значний потенціал та різноманітність можливостей для зростання туристичної галузі. Регіон має багату історичну, культурну та природну спадщину, що приваблює туристів як з України, так і з-за кордону. Незважаючи на виклики, пов'язані з економічними кризами, пандемією та іншими факторами, готелі активно впроваджують сучасні технології, підвищують якість обслуговування та розвивають екологічно відповідальний

туризм. Різниця в середніх цінах на готельні послуги між областями відображає рівень попиту та туристичної активності, що сприяє формуванню стійкої економічної бази для подальшого розвитку готельного бізнесу в регіоні [2].

Доведено що використання інструментів розвитку готельного бізнесу в Західному регіоні України в умовах війни є критично важливим для забезпечення стійкості та подальшого зростання цієї галузі. Впровадження сучасних цифрових технологій, таких як онлайн-бронювання, автоматизація процесів обслуговування та системи управління готелем, дозволяє оптимізувати операційну діяльність та підвищити ефективність обслуговування гостей, що забезпечує конкурентоспроможність готелів навіть у складних економічних умовах, сприяючи зростанню їхньої привабливості для туристів.

Запропоновано стратегію кооперації суб'єктів готельного бізнесу, зважаючи на обставини є актуальним для Західного регіону України. Кооперація суб'єктів готельного бізнесу для спільного маркетингового просування, розробки туристичних пакетів, навчання персоналу та спільних закупівель дозволяє знижувати витрати та підвищувати якість обслуговування. Впровадження екологічно відповідальних практик підвищує привабливість готелів для екологічно свідомих туристів та сприяє сталому розвитку регіону. Таким чином, стратегічний підхід до розвитку готельного бізнесу в Західному регіоні в умовах війни є ключовим фактором для забезпечення довгострокової стійкості та процвітання галузі, а також для підтримки економічного зростання та соціальної стабільності в регіоні.

Список використаних джерел

1. Біловус Т. І., Олійник О. І. Вплив цифровізації на розвиток готельного бізнесу в Західній Україні. Економіка та управління національним господарством. 2021. С. 102-123.

2. Чернега О. В. Вплив пандемії COVID-19 на готельний бізнес Західної України: проблеми та шляхи подолання. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія Економіка. 2023. С. 203-232.

Величко А. А., ст. гр. ГРС-41

Книш С. С., аспірант

Луцький національний технічний університет

РОЗВИТОК РЕСТОРАННИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Сьогодні ресторанний бізнес продовжує адаптуватися та розвиватися, виявляючи неабияку стійкість і гнучкість. Воєнний стан спонукав підприємців до перегляду бізнес-моделей, активізації інноваційних підходів та пошуку нових ринкових ніш. Ресторани, кафе, та інші заклади громадського харчування відіграють важливу роль у підтримці морального духу населення, забезпеченні його харчуванням та створенні відчуття нормальності та спокою попри непрості обставини. Розвиток ресторанних послуг стимулює місцеву економіку, створює робочі місця та допомагає відновленню постраждалих регіонів. Використання локальних продуктів та сприяння фермерським господарствам через ресторани дозволяє зміцнювати внутрішній ринок і зберігати культурні традиції харчування. Незважаючи на складнощі, ресторанний бізнес може сприяти відновленню та стабілізації соціально-економічного стану країни, що є вкрай важливим у поточних умовах [1].

Визначено фактори впливу на розвиток ресторанних послуг в умовах війни. Один із основних факторів – це зміни в поведінці споживачів. Війна змінює пріоритети та потреби споживачів, що вимагає від ресторанів адаптації меню, форматів обслуговування та маркетингових стратегій. Крім

того, економічна нестабільність, викликана війною, призводить до зниження доходів населення та збільшення витрат на ведення бізнесу, що створює додаткові виклики для ресторанної індустрії.

Здійснено діагностику розвитку ресторанних послуг України. Аналіз кількості ресторанних закладів в Україні після вторгнення росії за період 2022-2023 років показує суттєві зміни в індустрії, а саме, у 2022 році кількість ресторанів зменшилася на 40% у прифронтових регіонах, таких як Донецька і Луганська області та на 25% у Київській області. Водночас у 2023 році спостерігається відновлення бізнесу в більш стабільних регіонах, де кількість закладів зросла на 15% порівняно з попереднім роком. Діагностика якості ресторанних послуг суб'єктів господарювання є ключовим елементом для забезпечення високого рівня обслуговування та задоволення споживачів, що сприяє конкурентоспроможності та стійкому розвитку галузі [2].

Доведено, що розвиток ресторанних послуг у Волинській області має великі перспективи завдяки наявним можливостям. Формування унікальних локальних послуг та підвищення рівня впізнаваності регіональних гастрономічних брендів можуть значно підвищити привабливість області для туристів. Об'єднання суб'єктів ресторанних послуг, використання інноваційних інструментів та організація тренінгів і семінарів сприятимуть підвищенню професійного рівня персоналу та якості обслуговування. Розвиток бренду регіону та впровадження нових форматів послуг допоможуть залучити незайняте населення до індустрії гостинності та створити нові робочі місця.

Запропоновано перспективні напрями розвитку ресторанних послуг України в умовах війни. З метою зменшення ризиків у розвитку ресторанних послуг в Україні пропонується впровадження низки заходів, серед яких основними є вдосконалення стандартів, посилення контролю

за якістю продуктів, розвиток системи професійної підготовки персоналу, а також активне впровадження цифрових технологій для оптимізації бізнес-процесів. Важливим аспектом є також диверсифікація пропозицій, включаючи здорове харчування та екологічно чисті продукти, що сприятиме залученню ширшої аудиторії та підвищенню рівня довіри споживачів.

Список використаних джерел

1. Ресторанний бізнес під час війни. URL: https://24tv.ua/business/restoranniy-biznes-pid-chas-viyni-vidkrittuyarestoraniv-ukrayini_n2151721.

2. Онищук Н.В. Розвиток індустрії гостинності в Україні та світі. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2019. № 4 (21). 297-304.

Войтюк В.І., ст. гр. ГРС-41

Лепкий М.І., к.г.н., доцент

Луцький національний технічний університет

РОЗВИТОК ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У контексті воєнного стану та кризової ситуації, ресторанний бізнес стикається з рядом викликів, які вимагають стратегічного підходу та впровадження інноваційних рішень [2].

В сучасному ресторанному господарстві акцент на інновації є критично важливим для успішної діяльності. Підприємства, які успішно адаптуються до змін в умовах ринку та впроваджують нові підходи, мають перевагу перед конкурентами.

Однією з ключових стратегій є постійне вдосконалення продукції, яка відповідає сучасним тенденціям харчування та

здорового способу життя. Це може охоплювати розробку нових рецептів, використання якісних та натуральних інгредієнтів, а також урахування дієтичних обмежень та потреб клієнтів. Крім того, підприємства повинні зосередитися на підвищенні рівня обслуговування. Це охоплює не лише якість обслуговування столів, але й швидкість обслуговування, дружній та професійний персонал і відповідну атмосферу [4].

Боротьба за залучення та утримання клієнтів стає ще важливішою в умовах зростаючої конкуренції. Впровадження програм лояльності, організація рекламних акцій та заходів, а також активна робота з відгуками клієнтів можуть допомогти підприємствам зберегти та збільшити свою клієнтську базу. Нарешті, ідентифікація та задоволення потреб сучасних клієнтів важлива для успіху ресторанного бізнесу. Дослідження ринку та аналіз попиту дозволяють підприємствам ідентифікувати найбільш перспективні сегменти ринку та пристосовувати свою пропозицію до їх потреб (рис. 1) [5].

Поява вільних або креативних просторів в Україні є частиною глобального тренду до розвитку сучасних форм робочого середовища, що адаптовані до потреб сучасного ринку праці (рис. 2).

Рис. 1. Основні тренди закладів ресторанного господарства в 2023 році

Рис. 2. Динаміка відвідувань закладів ресторанного господарства в 2023 році [5]

Коворкінги стають популярними серед індивідуальних підприємців через ряд переваг, які вони пропонують. Однією з основних переваг коворкінгів є гнучкість і свобода для працівників. Вони можуть обирати години роботи, використовувати простір зручно для себе та працювати в комфортних умовах. Така гнучкість особливо важлива для клієнтів, які працюють здалеку, оскільки вони можуть пристосувати графік до своїх потреб та змінювати місце праці в залежності від ситуації.

Розвиток заміських ресторанних закладів в Україні відображає зміни в споживчих попитах та підходах до відпочинку сімей. Ці заклади стали привабливим варіантом для сімейного відпочинку, оскільки вони пропонують повний спектр послуг, що задовольняють різні потреби клієнтів [1].

Популярні формати у ресторанній галузі України, що спостерігались у 2022-2023 роках, відображають зміну споживчих уподобань та тенденцій в галузі харчування. Це включає широкий спектр закладів, які надають різноманітні послуги, щоб задовольнити різні потреби споживачів [4].

У складних умовах політичної та економічної нестабільності, підприємства ресторанного бізнесу мають адаптуватися до змінного середовища та залучати інновації для збереження конкурентоспроможності. Впровадження

новітніх технологій та інновацій у виробництво є ключовим для успішної діяльності в галузі гостинності.

Список використаних джерел

1. Антошкова Н.А. Аналіз сучасного ринку ресторанних послуг в Україні. Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. «Сучасні напрями розвитку економіки, підприємництва, технологій та їх правового забезпечення» (м. Львів, 18-19 червня 2020 р.). Львів: Видавництво ЛТЕУ, 2020. 372 с. С.203-205.

2. Єрко І., Гринасюк А., Громко Л. Особливості розвитку готельно-ресторанного господарства Луцької територіальної громади. Часопис соціально-економічної географії, 2022, випуск 32. С. 79-88.

3. Кіш Г.В. Інноваційні технології в діяльності готельно-ресторанних підприємств. Актуальні питання у сучасній науці. 2023. № 6(12). С. 65-77.

4. Коркач Г.В., Котузаки О.М., Нікітчина Т.І. Технологічні інновації в ресторанному бізнесі для забезпечення конкурентоспроможності закладу. Економіка харчової промисловості. 2021. Т. 13. Вип. 4. С. 69-74.

5. Паска М.З. Реалії ресторанного бізнесу в сучасних умовах. Трансформація готельно-ресторанного бізнесу регіону в умовах євроінтеграції: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Чернівці, 11 травня 2023 р. Чернівці: Технодрук, 2023. С. 20-22.

Голодевич Ю.В., ст. гр. ТРЗ-41
Філіпчук С.С., аспірант
Луцький національний технічний університет

РИНОК ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

У контексті сучасних геополітичних подій, вивчення ринку туристичних послуг України в умовах війни набуває особливого значення. Військовий конфлікт та його наслідки впливають на туристичну індустрію країни, аналіз цих впливів допоможе розуміти сучасні тенденції та шляхи подолання викликів. Розвиток туризму в умовах війни відкриває нові можливості для розвитку регіональних економік, сприяючи місцевому підприємництву та залучаючи інвестиції в інфраструктуру. Ретельне дослідження цієї теми дозволить розробляти ефективні стратегії розвитку туризму, спрямовані на збереження та примноження туристичного потенціалу України у складних умовах. Доцільність дослідження ринку туристичних послуг України в умовах війни зумовлена також значними змінами в економічній, соціальній та політичній сферах країни. Військовий конфлікт створює унікальні виклики для туристичної індустрії, яка завжди була важливим сектором економіки, забезпечуючи робочі місця та стимулюючи розвиток регіонів. Зокрема, питання безпеки, переміщення внутрішньо переміщених осіб, а також перебудова туристичних маршрутів і інфраструктури потребують глибокого аналізу та адаптації до нових умов [1].

Здійснено діагностику функціонування ринку туристичних послуг України в умовах війни. Проаналізовано динаміку кількості туристів в Україні за період з 2018 по 2022 рік на основі чого визначено тенденції туристичного ринку та виявлено ключові зміни за ці роки. Так, кількість туристів у 2019 році становила близько 15 мільйонів осіб, що на майже на мільйон більше ніж у 2018 році. Внаслідок пандемії

COVID-19, у 2020 році кількість туристів різко зменшилась до 9 мільйонів осіб. Відновлення туристичного потоку у 2021 році до 11 мільйонів осіб, що свідчить про поступове відновлення галузі. У 2022 році кількість туристів знову зменшилась до 7 мільйонів осіб, що пов'язано з військовим вторгненням росії в Україну [2].

В умовах війни розвиток ринку туристичних послуг України потребує адаптації до нових викликів та пошуку інноваційних рішень. Перспективними напрямками є розвиток внутрішнього туризму, акцент на екологічний та сталий туризм, культурний та історичний туризм, впровадження цифрових технологій і інновацій, а також медичний та оздоровчий туризм. Визначені напрями дозволяють не лише зберегти інтерес до України як туристичної дестинації, але й сприяють економічному розвитку, підтримці місцевих громад та збереженню культурної спадщини. Запропонувати стратегічні орієнтири розвитку ринку туристичних послуг України в умовах війни у вигляді визначених інструментів. Цифровізація, розвиток внутрішнього туризму, проектна діяльність та міжнародна співпраця, ефективний маркетинг, впровадження принципів сталого розвитку, медичний та оздоровчий туризм, інфраструктурні інвестиції, соціально-культурні програми та безпекові заходи – всі ці заходи допомагають адаптуватися до викликів та використовувати можливості для зростання. Інтеграція цих інструментів дозволяє створити конкурентоспроможну та привабливу туристичну дестинацію, яка може зберегти та збільшити туристичні потоки, підтримати місцеву економіку та забезпечити позитивний імідж України на міжнародному рівні навіть у складних умовах.

Список використаних джерел

1. Матвійчук Л.Ю., Барський Ю.М., Лепкий М.І., Карпюк І.В., Подоляк В.М. Напрями фінансового

забезпечення розвитку туристичної галузі України в сучасних умовах. Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики, 2021. Вип. 4 (39), 570-577.

2. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 11.03.2024).

Гордійчук А.В., ст. гр. ГРС- 11

Громик О.М., к.г.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ПОВОЄННИЙ РОЗВИТОК ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

Під впливом процесу відновлення економіки в післявоєнний період та зростання життєвого рівня населення з'явиться підвищений попит на ресторанный послуги. Відзначиться збільшення кількості нових закладів ресторанного господарства, зможуть розширюватись традиційні, а також виникали нові формати ресторанів та кулінарні концепції.

Починаючи з березня 2020 року, індустрія гостинності, зокрема готельно-ресторанний сектор, стикались з важливими викликами у своїй професійній діяльності через пандемію COVID-19 та наступні події, зокрема військову агресію росії проти України. Ці події вимагали від підприємств швидких та креативних рішень для виживання, досягнення стабільності та пошуку можливостей для розвитку у складних умовах. У ці досить складні часи для населення бізнес вимушений був діяти в умовах обмежених ресурсів та відсутності гарантій безпеки, як в економічному, так і в політичному плані. Для наближення підприємств до стабільності та забезпечення їхнього майбутнього розвитку, доречно провести аналіз економічних показників готельно-

ресторанного сектору України та враховати вплив зовнішніх та внутрішніх факторів. Особливу увагу доречно приділити збереженню та перспективам розвитку готельно-ресторанного бізнесу в умовах військового конфлікту на території України. Здійснено аналіз культурного менеджменту як важливого елементу економічного відновлення України та готельно-ресторанної галузі зокрема. На основі проведених досліджень зроблено висновки та визначено перспективи подальших досліджень у даному напрямку.

Аналізуючи зазначену проблематику дослідження, відзначимо що даній темі присвячено праці багатьох вітчизняних науковців, зокрема: Даниленко- Кульчицька В. [1], Носирєв О., Деділова Т. та Токар І. [2], Стригуль Л., Александрова В. та Жадан Т. [3], Черниш О. і Вергун А. [4], Грищенко М. [5], Кушнірук В., Величко О. та Коваль О. [6], Банєва І. і Величко О. [7], Кіш Г. [8], Левицька І., Климчук А. та Кожушко С. [9] та багато інших.

Кожен з вищезазначених науковців зробив свій вагомий внесок у розвиток досліджуваного питання. Наприклад дослідження В. Даниленко-Кульчицької зосереджується на впливі війни на готельно-ресторанний бізнес в Україні. Вона відзначає, що будь-яка криза відкриває нові можливості, а також підкреслює важливість поєднання системних принципів, які включають у себе стратегічне планування, систему контролю та аналітику, з гнучкістю, тобто здатність швидко приймати творчі та нестандартні рішення. Ця комбінація сприяє економічному виживанню підприємств у сучасних умовах повної непередбачуваності [1].

Згідно з даними Державної служби статистики України [10], у 2021 році на внутрішньому ринку готельно-ресторанних послуг було зареєстровано 69 775 суб'єктів господарювання. З них 89,17% представлені фізичними особами-підприємцями, а 10,83% - підприємствами. Ці

суб'єкти складають 3,6% загальної кількості діючих суб'єктів господарювання в Україні [10].

У зв'язку з воєнним станом багато статистичних звітів Державної служби статистики України було перенесено, тому прогнозується зменшення кількості діючих суб'єктів готельно-ресторанного бізнесу протягом 2022-2023 років через збройну агресію росії проти України. Також очікується зміна регіональної структури цього бізнесу, зі збільшенням частки закладів у західній Україні та інших безпечних територіях, та відповідно, зменшенням на прифронтових територіях. Починаючи з повномасштабного вторгнення росії в Україну у лютому 2022 року, готельно-ресторанний бізнес став перед численними викликами та переживає період перетворень. Для виживання підприємствам цієї галузі потрібно швидко адаптуватися до змін та використовувати переваги ситуаційного управління. Дефіцит кадрів в післявоєнний період стає все більш поширеним і вже зараз в деяких секторах економіки відчутний брак кваліфікованого персоналу, особливо висококваліфікованих кадрів.

Розвиток ресторанної галузі був та залишається важливим елементом відродження культурного та громадського життя після війни. Заклади ресторанного господарства стали місцями для зустрічей, відпочинку та розваг, сприяючи соціальній інтеграції та обміну ідеями. Такий розвиток відображав прагнення до нормалізації життя після періоду стрімкої трансформації від воєнного стану до миру. Зокрема, українські міста в цей період стали багатшими на ресторани різних кухонь, від національних до інтернаціональних. Це стимулювало культурний обмін та розширювало кулінарні горизонти населення. Такий розвиток сприяє не лише економічному зростанню, а й збагаченню культурного та суспільного життя України після важких воєнних років.

Динамічний розвиток ресторанного господарства, який виявився у зростанні якісних та кількісних показників його функціонування, свідчить про зміни в уподобаннях споживачів, підвищення якості життя населення та збільшення значення розважальної індустрії у їхньому житті. Ресторанна галузь грає важливу роль у задоволенні потреб та бажань споживачів у відпочинку, дозвіллі та відновленні енергії, особливо в контексті туристичної індустрії.

Готельно-ресторанний сектор не виходить за рамки цих тенденцій. З досвіду країн, які оновлювали свою економіку після збройних конфліктів та стихійних лих, видно, що проблему з персоналом, особливо низько кваліфікованим, можна вирішити через трудову імміграцію з-за кордону. Прикладом може служити Німеччина, яка після Другої світової війни приваблювала робочу силу з Італії, Іспанії, Греції, Туреччини та Марокко. Якщо розглядати можливість привернення іноземних працівників до готельно-ресторанного бізнесу та збільшення їх частки в Україні, то важливим стає здатність підприємців налаштувати свою діяльність таким чином, щоб врахувати культурні особливості працівників та клієнтів із різних країн.

Ресторанне господарство розширює можливості економії часу, праці та ресурсів, та відкриває більше вільного часу для клієнтів. Механізація процесів виробництва у ресторанах дозволяє значно скоротити час на приготування та подачу страв порівняно з домашнім готуванням. Розвиток сучасного ресторанного бізнесу відображає попит споживачів на комплексні послуги, що поєднують матеріальний комфорт і задоволення естетичних потреб. Важливою функцією ресторанного господарства є задоволення соціальних та економічних потреб, таких як здоров'я, продуктивність, настрій та загальний рівень життя. Ресторани також важливі для індустрії туризму, забезпечуючи туристів якісним харчуванням та приносячи доходи в місцеві бюджети через

прийом відвідувачів з різних регіонів та країн. Крім того, ресторани створюють сприятливу атмосферу для спілкування та сприяють налагодженню міжнародних контактів.

У воєнний час готельно-ресторанний бізнес в Україні стикається з численними викликами, що вимагають комплексних та інноваційних підходів до вирішення. Протягом останнього десятиліття спостерігалось значне зростання кількості закладів ресторанної індустрії в галузі туризму, що проявлялося у збільшенні кількості закладів, різноманітності послуг та їх інтеграції в щоденне життя місцевого населення. Проте, пандемія Covid-19 суттєво вразила ці сектори, зробивши їх особливо вразливими, а з початком повномасштабного вторгнення росії на територію України погіршила дану ситуацію в галузі готельно-ресторанної галузі. У такі важкі часи, підприємства потребують новаторських рішень в управлінні, виробництві та маркетингу, а також впровадження сучасних технологій та цифровізації для забезпечення безпеки як працівників, так і клієнтів. Майбутні дослідження мають бути спрямовані на вивчення впливу розвитку ресторанної галузі на туристичний сектор, а також на пошук спільних стратегічних рішень для протистояння кризі. Потрібно зауважити, що важливим моментом для збереження та розвитку готельно-ресторанного бізнесу в Україні буде позитивна практика започаткування бізнесу за кордоном. Прибуток отриманий від діяльності підприємств за кордоном, може стати рушійним фактором післявоєнної відбудови та розвитку готельно-ресторанного бізнесу в Україні. Проаналізувавши складку ситуацію в зазначеній галузі, зазначимо основні проблеми з якими стикається бізнес та зазначимо можливі шляхи їх вирішення:

1. Матеріальна складова:

Проблема: фізичні руйнування готельно-ресторанних закладів, неактивний готельний фонд, проблеми з логістикою.

Шляхи вирішення: післявоєнна реконструкція, оренда нових приміщень, розширення мережі закладів за кордоном, зміна стратегії на реабілітаційні послуги, розміщення військово-політичних об'єктів, ефективне використання приміщень.

2. Фінансова складова:

Проблема: збільшення вартості продуктів, послуг та праці.

Шляхи вирішення: зміна складу страв, динамічне ціноутворення, пошук альтернативних постачальників, тимчасове зниження якості обслуговування.

3. Трудова складова:

Проблема: дефіцит кваліфікованого персоналу.

Шляхи вирішення: навчання молодих спеціалістів, залучення іммігрантів, політика стимулювання.

4. Енергетична складова:

Проблема: перебої з енергопостачанням.

Шляхи вирішення: використання альтернативних джерел енергії, наявність резервних генераторів.

5. Інформаційна складова:

Проблема: дезінформація та моральне виснаження персоналу.

Шляхи вирішення: зміцнення інформаційної безпеки, створення позитивної атмосфери для персоналу та клієнтів.

6. Безпекова складова:

Проблема: відсутність безпечного приміщення.

Шляхи вирішення: акцент на доставці, розробка нових об'єктів з урахуванням безпеки.

Проблеми матеріальної, фінансової, трудової, енергетичної, інформаційної та безпекової складових вимагають ретельного аналізу та ефективних стратегій реагування. Важливою є спроможність готельно-ресторанних закладів адаптуватися до нових умов, шукати інноваційні рішення та забезпечувати безпеку як персоналу, так і гостей.

Застосування комплексного підходу, спрямованого на вирішення кожної складової проблеми, допоможе зберегти і розвинути готельно-ресторанний бізнес під час воєнного конфлікту.

Наявність інвестицій і підтримки від держави сприятиме швидкому подоланню кризи. Зацікавленість України та її народу сприятиме збільшенню числа іноземних клієнтів, а також зростанню іноземного персоналу через пропозиції з працевлаштування. Тому наразі рекомендується впровадження крос-культурного менеджменту в систему управління готельно-ресторанним бізнесом. Перспективою подальших досліджень є аналіз впливу крос-культурних аспектів на виконання проектів у готельно-ресторанній сфері.

Список використаних джерел

1. Даниленко-Кульчицька В.А. Вплив війни на готельно-ресторанний бізнес України. Індустрія туризму і гостинності в Центральній та Східній Європі. 2022. № 6. С. 19–23.

2. Носирев О., Деділова Т., Токар І. Розвиток туризму та індустрії гостинності в стратегії постконфліктного відновлення економіки України. Соціально-економічні проблеми і держава. 2022. Вип. 1 (26). С. 55–68. URL: https://tourlib.net/statti_ukr/nosyrjev2.htm (дата звернення: 01.09.2023).

3. Стригуль Л., Александрова В., Жадан Т. Дослідження сучасного стану та визначення перспектив функціонування індустрії туризму та гостинності України. Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки). 2022. №4. С. 54–58. URL: <http://es.khpi.edu.ua/article/view/274404> (дата звернення: 01.09.2023).

4. Черниш О., Вергун А. Розвиток індустрії гостинності в Україні. Інтеграція науки і освіти: розвиток культурних і

креативних індустрій: збірник наукових праць за результатами Всеукраїнської конференції, м. Київ, 10 травня 2022 р. / за ред. А. М. Вергун та ін. Київ : КНУТД, 2022. С. 156–158.

5. Грищенко М. Виклики сучасності та їх вплив на діяльність готельних підприємств України. Трансформаційна економіка. 2023. №1 (01). С. 10–14.

6. Кушнірук В., Величко О., Коваль О. Управління бізнес-процесами в готельно ресторанному бізнесі. Економіка та суспільство. 2023. № 47. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2157/2086> (дата звернення: 01.09.2023).

7. Банєва І., Величко О. Сучасні підходи до організації готельно-ресторанного бізнесу. Modern Economics. 2022. № 36. С. 6–11. URL: <https://modecon.mnau.edu.ua/modern-approaches-to-the-organization/> (дата звернення 01.09.2023).

8. Кіш Г. Інноваційні технології в діяльності готельно-ресторанних підприємств. Актуальні питання у сучасній науці. 2023. №6 (12). С. 65–77.

9. Левицька І., Климчук А., Кожушко С. Проблеми з рівнем оплати праці як чинником мотивації персоналу в індустрії гостинності України. Академічний огляд. 2023. № 1 (58). С. 148–159.

10. Державна служба статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 05.09.2023).

Горолюк Д.С., ст. гр. ГРСсз-31
Недбало С.А., ст. гр. ГРС-41
Громик О.М., к.г.н., доцент
Луцький національний технічний університет

ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ

Термін «готель» походить від латинського *hostel* та англосаксонського *hospitality*, що в перекладі означає «гостинність», а також старофранцузького *hospice*, тобто «гість». Готель — це підприємство гостинності, що надає послуги з тимчасового проживання, харчування, розваг та інших послуг для гостей і туристів. Готелі варіюються за рівнем комфорту, послугами та цінами, і можуть включати в себе різноманітні типи закладів від невеликих пансіонатів до розкішних п'ятизіркових комплексів. Тому готельне господарство називають індустрією гостинності. Головною метою діяльності підприємств готельного господарства є надання бездоганного обслуговування [1].

Мета публікації полягає в аналізі сучасного стану та перспектив розвитку готельного господарства України.

Сучасний стан готельних підприємств в Україні характеризується значними викликами, зумовленими військовими діями, економічною нестабільністю та зниженням туристичної активності. Готельна індустрія переживає суттєві фінансові втрати, руйнування інфраструктури та зміну профілю клієнтів, що примушує підприємства до швидкої адаптації та впровадження інновацій. Незважаючи на ці труднощі, готельні підприємства демонструють стійкість, співпрацюють з гуманітарними організаціями, підтримують внутрішньо переміщених осіб та впроваджують нові заходи безпеки.

Досліджуємо динаміку підприємств тимчасового розміщення й організації харчування як основного критерію розвитку готельних та ресторанних послуг. Аналіз таблиці показує, що за період з 2016 – 2021 р. кількість підприємств тимчасового розміщення і організації харчування в Україні зросла з 57696 до 71748 одиниць. Проаналізувавши темпи приросту підприємств у співвідношенні до попереднього року, можна стверджувати, що значне зменшення динаміки розвитку підприємств припадає саме на 2021 рік. Проте за період з 2018 по 2020 рр. спостерігається позитивна динаміка зростання кількості підприємств. Означений ріст характерний для підприємців і фізичних осіб. Якщо темп приросту фізичних осіб підприємців спадає у 2021 року то кількість підприємств тимчасового розміщення зростає до 2020, лише у 2021 році спостерігаємо зменшення [3].

Стан готельної справи в Україні під час війни є досить складним і характеризується низкою негативних тенденцій та викликів. Ось кілька ключових аспектів цього стану:

- зниження туристичного потоку;
- фінансові труднощі;
- пошкодження та знищення інфраструктури;
- зміна профілю гостя;
- впровадження нових заходів безпеки;
- адаптація та інновації;
- гуманітарна підтримка;
- перспективи відновлення.

Перспективи розвитку готельних підприємств в Україні залежать від кількох ключових факторів, завершення військових дій та економічної стабілізації, включаючи стабілізацію політичної та економічної ситуації, відновлення туризму та здатності галузі залучити міжнародні інвестиції та допомогу для відбудови і розвитку готельної інфраструктури.

Таблиця 1. Динаміка підприємств тимчасового розміщування і організації харчування з 2016-2021 рр., (од.) [2-3]

Заклади розміщення	Роки	Усього	Темп приросту у відношенні до попереднього року, %	Підприємства	Темп приросту у відношенні до попереднього року, %	У % до загального показника	Фізичні особи підприємці	Темп приросту у відношенні до попереднього року, %	У % до загального показника
Тимчасове розміщування й організація харчування	2016	57696		6544		11,3	51152		88,6
	2017	57578	99	7285	111	12,6	50293	98	87,3
	2018	61761	107	7535	103	12,2	54226	108	87,8
	2019	69689	113	7885	105	11,3	61804	114	88,7
	2020	71748	103	7697	98	10,7	64051	103	89,3
	2021	69775	97	-	-	-	62215	97	89,2

Джерело: сформовано автором (Державна служба статистики України, 2024)

Отже, у ході дослідження встановлено, що індустрія гостинності наразі перебуває у несприятливих умовах, зумовлених нестабільністю економічної та політичної ситуації в Україні внаслідок військової агресії, що негативно впливають на динаміку розвитку та готельного бізнесу.

Перспективами подальших досліджень є дослідження стратегічних альтернатив розвитку підприємств індустрії гостинності у регіонах у повоєнний час в Україні.

Список використаних джерел

1. Громик О. М. Дослідження колективних засобів розміщення у Волинській області / О. М. Громик, Л. М. Поліщук, В.В. Гулько // Розвиток харчових виробництв, ресторанного та готельного господарств і торгівлі: проблеми, перспективи, ефективність : Міжнародна науково-практична конференція, 15 травня 2019 р. : [тези у 2-х ч.] / редкол. : О. І. Черевко [та ін.]. Харків : ХДУХТ, 2019. Ч. 2. С. 153–155.

2. Громик О. М. Оцінювання стану розвитку готельного бізнесу в Україні. Ресторанний і готельний консалтинг. Інновації. 2022. Т. 5, № 1. С. 52–62. <http://restaurant-hotel.knukim.edu.ua/issue/view/15613>

3. Громик, О., Приходько, К. Особливості розвитку індустрії гостинності в Україні. Ресторанний і готельний консалтинг. Інновації. 2023. 6(2), 184–198. <https://doi.org/10.31866/2616-7468.6.2.2023.291701>.

4. Офіційний сайт Головного управління статистики у Волинській області URL: <http://www.lutsk.ukrstat.gov.ua>. (дата звернення: 10.06.2024).

Кокот С.М., ст. гр. ТРз-41

Поліщук В.Л., к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ, МОДЕЛІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В СВІТІ

У світі Європа є найбільшим ринком спа-послуг з точки зору доходів, кількості спа-установ та їх співробітників. У 2020 році в ньому було 22 618 спа-центрів, дохід склав 18,36

млрд.євро та створено 441 768 робочих місць. Європейська асоціація курортів (ESPA) оголосила про 18 000 мільйонів ночей проживання в європейських спа-центрах. Важливо зазначити, що більше половини ночівлі (1 мільярд людей) припадає на Німеччину.

Німеччина-найважливіше курортне місце в Європі. Оскільки більшість споживачів-внутрішні туристи, концепція санаторно-курортного туризму і spa wellness тут широко представлена на державному рівні у вигляді просування і маркетингу, беручи до уваги це, Німеччина для індустрії санаторно-курортного лікування в Україні одночасно виступає як конкурент, так і потенційний ринковий постачальник туристів і послуг. традиційні та Міжнародні відносини між жителями Німеччини. Популяризація концепції сучасного спа-оздоровлення зробила його візитною карткою багатьох спа-напрямоків по всьому світу, орієнтованих на споживчий ринок.

За даними Кокерелла і Тру, в структурі курортних туристів з Німеччини частка жінок дещо перевищує частку чоловіків, при цьому співвідношення чоловіків і жінок корелює з відповідною часткою в загальній структурі німецького населення. Слід також зазначити, що схильність німців до санаторно-курортного туризму зростає з віком. Оскільки німецька медична система продовжує сприяти відвідуванню німцями санаторно-курортних закладів, попит на отримання доходу, коли мова йде про санаторно-курортне лікування в Німеччині, проте поступове скорочення субсидій поступово збільшує вплив рівня доходу, і це в кінцевому підсумку призводить до того, що спа-туристи в основному належать до групи людей з доходами вище середнього, як і на інших європейських ринках. Це призведе до ситуації, коли ви не зможете цього зробити.

Дослідження, проведене австрійською Асоціацією спа-курортів в рамках австрійської спа-стратегії в 2019 році,

показало, що вікові групи старше 50 років (так звані «курорти») з більшою ймовірністю виберуть відпочинок в Австрії з Німеччини.

Таблиця 1. Розподіл велнес туристичних поїздок за регіонами світу

Назви регіонів	Кількість поїздок з метою велнес			Середні витрати на одну поїздку доларів США
	мільйони			
	2020	2021	2022	
Північна Америка	196,8	221,9	124,8	1365,84
Європа	289,4	333,5	221,1	725,32
Азіатсько-Тихоокеанський	243,0	309,9	209,5	381,63
Латинська Америка та Карибський регіон	46,1	51,7	34,0	465,76
Близький Схід і Північна Африка	9,8	11,9	6,9	890,41
Центральна і Південна Африка	6,3	7,5	4,5	649,95
Загальносвітові показники	791,4	936,4	600,8	725,16

Цільова група нового покоління (сім'ї з дітьми, молодь і т. д.), в той час як цільова група нового покоління (сім'ї з дітьми, молодь і т. д.), цільова група нового покоління (сім'ї з дітьми, молодь і т. д.) дещо скоротилася. Особливо це пов'язано з демографічними змінами: у Німеччині з 1972 по 2004 рік частка літніх людей майже подвоїлася (84%). Серед основних факторів, що вплинули на вибір німцями поїздок в 2019 році, були відпочинок/рекреація і сонце/пляж. Тільки 3,5% німців керуються «хорошим самопочуттям/ лікуванням/ здоров'ям» (що вище середньоєвропейського показника в 3%)

[11, С.130]. Проте, на рішення про проведення відпустки впливають і багато інших факторів, головними з яких є розумне співвідношення якості і ціни (46%), безпека (14%) і якість обслуговування (11%). Крім того, що Німеччина є найважливішим ринком для індустрії санаторно-курортного лікування в Європі, ця країна також є членом Європейського Союзу (це впливає з кількості ночівель і суми витрат). Ми також є найбільшим постачальником всіх видів туристів.

Таким чином, багато європейських туристів, націлених на недорогий відпочинок, цікавляться послугами медичних та оздоровчих закладів Центральної та Східної Європи, таких як Болгарія, Хорватія, чорноморські курорти Болгарії (Златі Пяскі, Поморіє), Середземноморські курорти Хорватії (Істрія, Макарська Рів'єра, Корчула, Дубровник, Нафталан) характеризуються лікуванням ревматичних, гінекологічних захворювань, первинного і вторинного безпліддя, хронічних запальних процесів, післяопераційних станів. Природними цілющими ресурсами тут є гарячі та мінеральні джерела, лікувальні олії. Перспективний з точки зору просування спамедичного туризму серед поляків, більшість з них (67%) відповіли, що на питання про життєві пріоритети, хорошій формі і здоров'я проведення часу з сім'єю і друзями є дещо більш важливим, ніж цей пріоритет, зазначений 72% респондентів.

Список використаних джерел

1. Романова А. А. Аналіз становлення і розвитку медичного туризму в Україні у контексті світового економічного простору. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2017. № 1 (9). С. 62-68.

2. Парфіненко А. Ю., Волкова І. І., Щербина В. І. Проблеми та перспективи розвитку лікувально-оздоровчого туризму в Україні (у порівнянні з країнами Центральної Європи). Вісник Харківського національного університету

імені В. Н. Каразіна. Серія: Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм. 2018. Вип. 7. С. 130-135.

Райта В.І., ст. гр. ГРС-41

Подоляк В.М., к.т.н., доцент

Луцький національний технічний університет

СПЕЦИФІКА ГОТЕЛІВ В УКРАЇНСЬКОМУ СТИЛІ

Проводячи оцінку теперішньої ситуації в індустрії гостинності України, доцільно відзначити її великий потенціал для економічного розвитку та залучення валютних надходжень через внутрішній та міжнародний туризм. Готельне господарство перетворилося на окрему галузь економіки, яка розвивається на індустріальних засадах.

Зростаючий попит на готельні послуги створює конкурентну атмосферу, де бізнесмени готельної індустрії повинні постійно вдосконалювати свої пропозиції, щоб задовольнити високі вимоги клієнтів. Сучасні туристи, переважно представники середнього класу, активно шукають співвідношення ціни і якості, а також очікують індивідуального підходу в обслуговуванні.

З цього різноманіття потреб клієнтів виникає необхідність постійного вдосконалення готельних послуг та реагування на зміни в їхніх вимогах. Бізнесмени готельної індустрії повинні бути гнучкими та реагувати на настрої та інтереси своїх потенційних відвідувачів. Це вимагає постійного моніторингу ринку та впровадження новаторських підходів у наданні послуг.

Одним з ключових напрямків розвитку є створення унікальних пропозицій та здивування гостей. Індивідуальність та персоналізація обслуговування стають все важливішими для залучення та утримання клієнтів. Додаткові послуги, спеціальні пропозиції та інноваційні

розваги можуть стати ключовими факторами вибору готелю для подорожуючих. Отже, успіх у готельній індустрії сьогодні вимагає не лише високої якості послуг, але й постійного вдосконалення та інноваційного підходу до задоволення потреб сучасного туриста [1].

Готелі в українській концепції є втіленням національної культури та традиційної гостинності. Вони представляють собою особливий світ, де історія та сучасність зливаються в єдине ціле, створюючи неповторну атмосферу для гостей. Розвиток концептуальних готелів в Україні відбувається у декількох ключових напрямках, які відображають різноманітність індустрії гостинності та відповідають сучасним тенденціям і попиту клієнтів [2].

Розглянемо кожен з цих напрямків більш докладно:

– стилізація під старовину. Цей напрямок передбачає створення готелів, які захоплюють своїми архітектурними рішеннями та інтер'єром, які натхнені історією та культурою України. Вони можуть відтворювати атмосферу старовинного замку, селянської хати або палацу, що пропонує гостям поглибитися в аутентичність минулого. В Україні працюють 4 готелі-музеї, з них 3 – готелі-музеї та 1 готель-музей-садиба, а також 13 замків-готелів в регіонах України (рис. 1).

Рис. 1. Розміщення готелів-замків по регіонах України [3]

Як бачимо з рисунка, по 2 готелів-замків мають Львівська (Вежа Ведмежа та Замок Лева), Івано-Франківська (Чорний замок, Бельведер) та Рівненська (Айвего, Підкова) області. В інших регіонах – по 1. Номери в даних готелях-замках оформлені в українських традиціях, з використанням символіки України [5];

– екологічний стиль – напрямок відображає зростаючий інтерес до екологічної та сталої готельної індустрії. Готелі, що використовують екологічно чисті матеріали, енергоефективні технології та пропонують еко-дружні послуги, набувають популярності серед екологічно свідомих туристів. Таких готелів в Україні нараховується 14.

Готельний комплекс «Грибова хата» (Яремче) є чудовим прикладом концептуального еко-готелю, що пропонує унікальний і незабутній досвід перебування для своїх гостей. Назва еко-готелю вже з власної суті наводить на думку про те, що це не звичайне місце. Завдяки унікальному підходу до дизайну, який базується на образі гриба, готель стає відповідним реалізацією концепту «все грибне». Округлі форми, відсутність кутів та використання в декораціях мотивів грибів створюють унікальну атмосферу, що запам'ятовується [3];

– арт-стиль – напрямок визначається стильним та авангардним дизайном, що використовує сучасні мистецькі течії та технології. Готелі арт-стилю можуть бути втіленням сучасного мистецтва, де кожен номер або громадське простір є мистецьким творінням, що надихає та захоплює.

Арт-готель «Баккара» – це вражаючий приклад інноваційного підходу до готельного бізнесу, який поєднує в собі оригінальну концепцію та неповторну локацію. Розташований на воді у формі плавучої баржі, цей готельний комплекс пропонує своїм гостям унікальний досвід перебування, відкриваючи захоплюючу панораму Дніпра та Гідропарку.

Ще однією відмінністю є оригінальний дизайн, що нагадує океанський лайнер з дахом синього кольору та виглядає як різнобарвний вітраж. Світлі тони та зручні меблі у вінтажному стилі створюють затишну атмосферу, яка доповнює враження від перебування у цьому унікальному місці.

Готелі пропонують гостям не лише комфортне проживання, але і незабутню подорож у світ естетики та мистецтва, що робить їх популярними серед подорожуючих та шанувальників нестандартних рішень у готельному бізнесі. Ці напрямки дозволяють готелям в Україні створювати унікальні пропозиції для своїх гостей, відповідаючи на їхні потреби та очікування. Вони підкреслюють різноманітність та багатогранність української гостинності, що робить кожен візит український готель незабутнім досвідом [4].

Список використаних джерел

1. Булгакова Т., Бабенко В. Принципи використання етнічних мотивів в сучасному інтер'єрі готелів. Актуальні проблеми сучасного дизайну: матеріали Міжнародної науковопрактичної конференції, м. Київ, 23 квіт. 2020 р. Київ: КНУТД. С. 160-163.

2. Михайлова Р.Д., Плисюк Ю.О. Українські етнічні елементи в дизайні сучасного готельного інтер'єру: витоки та особливості. Науковий фаховий журнал Art and Design. №4, 2019. С. 58-67.

3. Незвичайні готелі України: ніч в печері або на баржі? URL: <https://firtka.if.ua/blog/view/nezvicajni-goteli-ukraini-nic-v-peseri-abo-na-arzi83122>

4. Розвиток індустрії гостинності: сучасний погляд: монографія / наук. ред. Н.В. Лохман. Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2021. 170 с.

5. Фурманова Ю., Павлюченко О., Засенко Т. Арт-готелі в Україні та світі. Науковий погляд в майбутнє. Випуск 6. Том 4. Одеса: КУПРІЄНКО СВ, 2017. С. 85-89.

Сітовський М.С., ст. гр. ТРС-31

Лепкий М.І., к.г.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ ЯК СКЛАДОВА ТУРИСТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Волинська область, знаходиться в північно-західній частині нашої країни, володіє унікальними природними умовами, що дозволяють розвивати відпочинок, оздоровлення та мандрівки. Поверхня регіону включає два основні типи: поліський та лісостеповий. Поліські краєвиди характеризуються значним лісовим насадженням, великою кількістю боліт та заплавами і карстовими озерними місцями. Ці райони відомі своєю природною красою та унікальними екосистемами, які приваблюють екомандрівників. Райони південних територій області характеризуються ландшафтом гряд і долин, різноманітністю форм рельєфу та родючими ґрунтами. Ці райони приваблюють мандрівників активного відпочинку, оскільки тут можна знайти чудові місця для піших та велосипедних прогулянок, альпінізму та інших видів спорту [1].

Завдяки такому різноманіттю ландшафтів, Волинська область стає популярним напрямком для розвитку мандрівок та відпочинку. Готелі, санаторії та інші заклади відпочинку знаходяться у найпривабливіших місцях області, де можна насолодитися красою природи та отримати позитивні впливи на здоров'я.

Таким чином, природні умови Волинської області сприяють розвитку туризму та відпочинку, а також

створюють унікальні можливості для відпочинку та відновлення здоров'я у затишному природному середовищі [3]. На території Волинської області природні ресурси є особливо важливими, оскільки регіон має значний потенціал для розвитку мандрівок та відпочинку [4].

Клімат Волинської області має свої особливості, які впливають на можливості рекреаційної діяльності в різні пори року. Найбільш сприятливі умови для відпочинку спостерігаються у літні місяці, зокрема у липні та серпні, коли на території області часто встановлюються комфортні погодні умови. Ці місяці ідеально підходять для кліматолікування та активного відпочинку на природі. Середня тривалість періоду, коли можна займатися різними видами відпочинку в теплу пору року, складає близько 150 днів [4].

Волинська область має значну кількість водних ресурсів, таких як річки, озера та ставки. Ці водойми є ідеальними місцями для різноманітних видів активного відпочинку, таких як плавання, веслування на човнах і т.д. Вони також створюють чудові умови для рибальства, що є популярним видом відпочинку серед багатьох людей. Гідрологічні умови області подано в табл. 1.

Таблиця 1.
Гідрологічні умови Волинської області [1]

Райони	площа районів, тис.км ²	Площа рекреаційних акваторій, км ²				Частка (у %)
		болота, км ²	водосх., км ²	озера, км ²	річки, км ²	
Володимирський	2558	80,898	-	2,33	4,4	11,2
Камінь-Каширський	4693	516,976	2,43	19,73	6,8	36,7
Ковельський	7647	412,144	19,0	128,16	3,5	34,5
Луцький	5248	135,870	-	0,71	3,9	17,6

Річки Волинської області відіграють значну роль у розвитку туризму в регіоні:

– річки надають чудові можливості для відпочинку та рекреації. Туристи можуть веслувати на каяках, байдарках або човнах, а також займатися плаванням, риболовлю та водними видами спорту;

– річки та їхнє навколишнє середовище є привабливими місцями для екотуризму. Туристи можуть насолоджуватися природними ландшафтами, спостерігати за дикою природою та дізнаватися про місцеві екосистеми та види рослин і тварин;

– багато готелів, кемпінгів та рекреаційних комплексів розташовані вздовж берегів річок. Це створює можливості для відпочинку та розваг біля води, таких як пікніки, вечори біля багаття та барбекю [5].

Таким чином, річки Волинської області відіграють важливу роль у привабленні туристів та сприяють розвитку туристичної індустрії в регіоні.

Волинське Полісся відоме своєю великою кількістю озер, що є характерною рисою цього регіону. У Волинській області знаходиться 235 озер з загальною площею 15096 гектарів. Розподіл озер за басейнами річок є нерівномірним – найбільша їхня кількість розміщена в басейнах Прип'яті і Турії. Так, в басейні Прип'яті є 77 озер (6396 гектарів), а у басейні Турії – 70 (1099 гектарів). Інші розташовані у басейнах Західного Бугу, Стоходу, Стира та Горині. Найбільша кількість озер розташована в Ковельському та Камінь-Каширському районах – 159 та 50 відповідно. Отже, озера Волинської області відіграють значну роль у привабленні туристів та розвитку туристичної індустрії в регіоні [2].

У північній частині області розташоване Волинське Полісся, яке є найбільш заболоченою частиною Волинської області. Болота та заболоченість займає біля 15% по території

області, а в північних районах ця кількість може сягати 40-50% всієї місцевості [4].

На Волині більше 700 тисяч гектарів під хвойними та змішаними лісами, де переважають такі види, як сосна, ялина, дуб, граб. Тут можна зустріти також модрина європейську, дуб черешковий, а також пірамідальну й кулеподібну тую.

Волинська область може похвалитися вигідним географічним розташуванням, сприятливим кліматом, унікальними природними ландшафтами та цінними бальнеологічними ресурсами. Незважаючи на це, рівень використання природно-рекреаційного потенціалу поки що невеликий. Однак це відкриває перспективи для розвитку туристично-рекреаційної сфери в області.

Список використаних джерел

1. Головне управління статистики у Волинській області.
URL: <http://www.lutsk.ukrstat.gov.ua/>

2. Ільїн Л.В., Ільїна О.В. Геоєкологічні аспекти дослідження озер Волинської області. Актуальні проблеми аналітичної економіки: Колективна монографія. Луцьк: Волиньполіграф, 2019. С. 122-135.

3. Карпюк З.К., Качаровський Р.Є., Антипюк О.В. Перспективи розвитку агро- та екотуризму на Волинському Поліссі. Індустрія туризму і сфера гостинності в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції з нагоди 10-ої річниці створення кафедри туризму та готельного господарства у СНУ імені Лесі Українки (м. Луцьк, 27 вересня 2018 р.) / відпов. ред. Л.В. Ільїн. Луцьк: ПП Іванюк В.П., 2018. С. 58-62.

4. Кучер П.В. Рекреаційно-туристичні ресурси Волинської області: сучасний стан, оцінка, оптимізація: автореф. дис. ... канд. геогр. наук: [спец.] 11.00.11

«Конструктивна географія і раціональне використання природних ресурсів». Луцьк, 2021. 22 с.

5. Чижевська Л.Т., Лавренчук О.М., Качаровський Р.Є. Оцінка сучасного стану водних ресурсів Волині. Суспільно-географічні чинники розвитку регіонів: матеріали III Міжнар. наук.-практ. Інтер.-конф. (м. Луцьк, 11–12 квітня 2019 р.). Луцьк, 2019. С. 132-135.

Трушко С. Ю., ст. гр. ГРСсз-31

Дащук Ю. Є., к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА У СФЕРІ ГОТЕЛЬНО- РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

На даний час готельно-ресторанна індустрія переживає, мабуть, найкритичніший період за всю історію незалежності. Поширення пандемії коронавірусу в глобальному масштабі в 2019-2020 роках серйозно вплинуло на цей бізнес, поставивши його в критичну фінансову ситуацію у всьому світі.

Початок агресивного військового вторгнення росії на територію України, знищення готельно-ресторанних об'єктів на східній частині України, мобілізація чоловічого і частково жіночого (за бажанням) населення, відсутність іноземних туристів, страх відвідувати туристичні об'єкти навіть в західній частині України деструктивно впливають на подальший розвиток і існування готелів та ресторанів. Великі об'єкти не витримують поточних витрат, які не покриваються доходами. Малі об'єкти не можуть надати повного спектру послуг в проживанні та харчуванні, яких вимагають гості. Все це вимагає втручання держави для підтримки сектору до покращення ситуації.

Державна підтримка розвитку малого підприємництва у сфері готельно-ресторанного бізнесу в Україні може бути спрямована на наступні напрямки:

1. Фінансова підтримка. Забезпечення доступу до фінансових ресурсів через програми надання кредитів, грантів та інвестицій для розвитку малого готельно-ресторанного бізнесу. Такі програми можуть включати спеціальні кредитні лінії або грантові конкурси для стимулювання стартапів та розвитку існуючих підприємств.

2. Консультаційна та освітня підтримка. Надання консультацій та навчальних програм з питань управління готельно-ресторанним бізнесом, включаючи бізнес-планування, маркетинг, управління фінансами та персоналом. Такі програми можуть включати безкоштовні або субсидовані тренінги, семінари та консультації від професійних консультантів та бізнес-експертів.

3. Стимулювання інновацій та підтримка впровадження нових технологій. Забезпечення доступу до інноваційних технологій та стимулювання їх впровадження у готельно-ресторанному бізнесі. Це може включати програми фінансування для впровадження енергоефективних технологій, автоматизації бізнес-процесів та використання інформаційних технологій для підвищення якості обслуговування.

Таким чином, державна підтримка розвитку малого підприємництва у сфері готельно-ресторанного бізнесу в Україні є критично важливою для економічного зростання та покращення якості надання послуг у цій галузі. Аналіз показав, що ефективні механізми підтримки, такі як податкові пільги, субсидії, гранти та освітні програми, сприяють розвитку малого бізнесу, підвищенню конкурентоспроможності та створенню нових робочих місць.

Реалізація цих заходів дозволяє створити сприятливі умови для розвитку малого підприємництва у готельно-

ресторанній сфері, що, в свою чергу, сприяє зростанню економіки, підвищенню рівня зайнятості населення та покращенню якості надання послуг у сфері туризму та гостинності.

Однак для максимізації ефективності державної підтримки необхідно забезпечити її цільове спрямування, прозорість та доступність для всіх суб'єктів підприємницької діяльності, а також систематичний моніторинг та оцінку результативності впроваджуваних заходів.

Список використаних джерел

1. Баженова С., Пологовська Ю., Канцур І. Розвиток готельно-ресторанного бізнесу в умовах сьогодення. Економіка та суспільство. 2022. No 38. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1280>.
2. Безручко Л. Сучасний стан та перспективи розвитку готельних мереж у світі та Україні. Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини. 2018. Випуск 45. С. 273–280.
3. Аналітичні звіти Redial. URL: <https://rebuildua.net/zvity>
4. Самодай В., Рибальченко С., Орищенко Є. Антикризове управління готельним підприємством в умовах війни. Економіка та суспільство. 2022. No 44. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1805>.

СЕКЦІЯ 2. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ.

Дмитрук А. Д., ст. гр. ГРСсз-31

Дащук Ю. Є., к.е.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОБСЛУГОВУВАННЯ ГОСТЕЙ ДЛЯ УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ ЗАКЛАДУ

Використання інноваційних технологій обслуговування гостей є ключовим фактором у підвищенні ефективності та якості роботи закладів готельно-ресторанного бізнесу. Сучасні технології дозволяють автоматизувати багато рутинних процесів, знижуючи тим самим витрати часу та ресурсів. Наприклад, впровадження електронних систем бронювання та реєстрації гостей не тільки прискорює цей процес, але й мінімізує ймовірність помилок. Це сприяє покращенню загального враження гостей від перебування у закладі та підвищенню їхньої лояльності.

Сьогодні успіх ресторатора залежить від наявності: професійного управлінського персоналу, сучасної кухні, концепції приміщення, бездоганного сервісу, цікавого інтер'єру та прийнятних цін.

Основними напрямками розвитку ресторанного бізнесу є:

- створення сприятливого іміджу закладу;
 - своєчасне проведення розрахунків з постачальниками, сума яких залежить від кредитного ліміту та самих постачальників даної установи;
- формування позитивної думки про зародження ресторанного господарства серед постійні споживачі.

Впровадження інноваційних технологій у готельно-ресторанному бізнесі не лише покращує якість обслуговування, але й сприяє підвищенню ефективності управління закладом. Сучасні системи управління дозволяють оптимізувати розподіл ресурсів, контролювати витрати та доходи, а також аналізувати показники діяльності в реальному часі. Це забезпечує більш ефективне прийняття управлінських рішень та сприяє зростанню прибутковості закладу. Таким чином, використання інноваційних технологій є важливим кроком на шляху до успіху у сучасному конкурентному середовищі.

Отже, основні напрямки подальшого розвитку ресторанного господарства в Україні можна представити наступним чином (рис. 1.1):

Зазначені напрямки сприяють розвитку ресторанного господарства та його зближенню до світових стандартів.

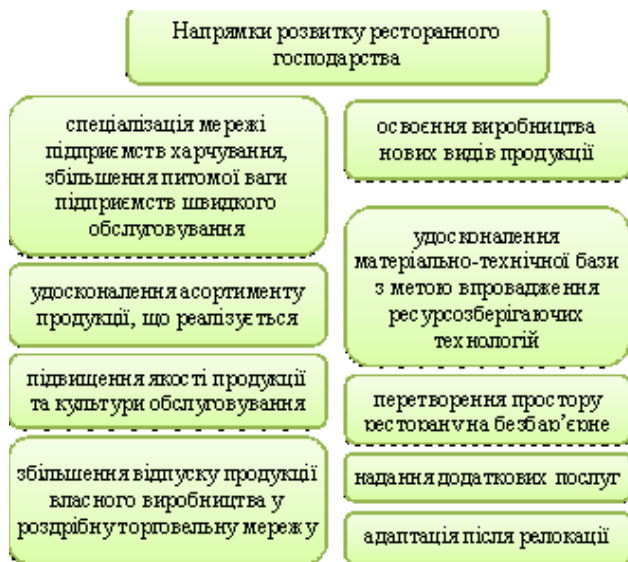

Рис. 1.1. Напрямки розвитку ресторанного господарства України в сучасних умовах

*складено автором

Список використаних джерел

1. Козловський Є. Основні сфери застосування інформаційних систем і технологій у туризмі. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Туризм. 2020. № 3(1). С. 128– 136. URL: <https://doi.org/10.31866/2616-7603.3.1.2020.207516>
2. Юзяк М. В українських кафе і ресторанах середній чек зріс на майже 20% за пів року. Landlord. 23.01.2024. <https://landlord.ua/news/v-ukrayinskyh-kafe-i-restorana-h-serednij-chek-zris-na-majzhe-20-za-piv-roku/>
3. Міжнародна стандартна галузева класифікація. URL: http://uk.wikipedia.org/wiki/Міжнародна_стандартна_галузева_класифікація
4. Мельниченко С. В., Присакар І. І. Ресторанний бізнес в Україні: перспектива чи втрачена вигода? Економічний простір. 2015. № 97. С. 101-116.

Жук К.В., ст. гр. ГРС-41

Корсак В.В., д.е.н., професор

Луцький національний технічний університет

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТА ПОСЛУГ ЗАКЛАДАМИ ГОСТИННОСТІ В УКРАЇНІ

На тлі глобалізації та посилення конкуренції на міжнародному туристичному ринку, українські заклади гостинності стикаються з необхідністю підвищення своїх стандартів. Зростаючі очікування споживачів щодо якості послуг та продукції змушують готелі, ресторани та інші об'єкти індустрії гостинності впроваджувати сучасні методи контролю якості та вдосконалювати управлінські процеси. Такий підхід не лише сприяє підвищенню задоволеності гостей, але й зміцнює позиції України як привабливого

туристичного напрямку. Впровадження нових стандартів якості є важливим фактором для розвитку індустрії гостинності та підвищення рівня сервісу на місцевому ринку. Заклади гостинності, що приділяють достатню увагу удосконаленню системи якості, можуть не лише збільшити свою конкурентоспроможність, але й сприяти економічному зростанню регіонів. Таким чином, актуальність цього питання полягає не лише в прагненні досягти високих міжнародних стандартів, але й у забезпеченні стабільного розвитку національної індустрії гостинності, що в свою чергу позитивно впливає на економіку країни в цілому [1].

Оцінка якості продукції та послуг індустрії гостинності міста Луцьк базується на аналізі ключових показників якості готелів. Згідно з даними сайту бронювання Booking.com станом на 15 лютого 2024 року, готелі Space Apart Hotel, Ribas Rooms Lutsk, Sribni Leleky Hotel & Spa та Hotel Complex Ukraine отримали високі оцінки за різними категоріями.

Протягом 2021-2023 років у Західній Україні спостерігалася стабільна динаміка розбудови готелів, що відображає загальне економічне зростання регіону. У Львівській області кількість готелів зросла з 135 у 2021 році до 141 у 2023 році, у Закарпатській області – з 91 до 103, у Івано-Франківській області – зі 106 до 127, а у Волинській області – з 66 до 72.

Запропоновано інноваційні інструменти посилення якості продукції та послуг індустрії гостинності в Україні, такі як впровадження цифрових технологій, використання роботів та штучного інтелекту, концепції «open kitchen» та постійне навчання персоналу, значно підвищують рівень обслуговування та задоволеність споживачів. Такі нововведення дозволяють автоматизувати процеси, забезпечити прозорість та ефективність роботи, а також створити сучасне і привабливе середовище для гостей. Завдяки таким інструментам українська індустрія гостинності

стає більш конкурентоспроможною на міжнародному ринку, сприяючи стійкому розвитку та зростанню галузі [2].

Післявоєнний період для України стане важливим етапом відновлення, що створить нові можливості для розвитку індустрії гостинності. Одним із основних заходів для удосконалення системи якості продукції та послуг є впровадження сучасних технологій та нових стандартів якості, що включає контроль якості продуктів та послуг, що є важливим інструментом для визначення слабких місць і підвищення рівня обслуговування. Метод «Таємний гість», коли інспектор в ролі звичайного гостя оцінює роботу персоналу та якість продукції, стане ефективним засобом для виявлення недоліків та поліпшення стандартів обслуговування.

Список використаних джерел

1. Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: управління, технології, моделі: колективна монографія. За науковою. ред. Л. Матвійчук, Ю. Барського, М. Лепкого. Луцьк: РІВ ЛНТУ. 2021. 360 с.

2. Сидоренко В.П. Вплив підвищення якості послуг на задоволеність клієнтів у сфері гостинності. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2020. №1. С. 89-102.

Івануха Є.Р., ст. гр. ТРз-41

Зубехіна Т.В., к.пед.н., доцент

Луцький національний технічний університет

МУЗЕЙНІ УСТАНОВИ В СИСТЕМІ ТУРИЗМУ

21 століття стало епохою інтеграції різних сфер суспільства. Яскравим прикладом можуть служити туризм і музеї. Завдяки музею туризм займає одне з головних місць у світовій економіці і став фінансовою основою для

функціонування готелів, ресторанів, невеликих виробництв і самого музею. Крім того, музей свого часу зробив значний внесок у підвищення соціального статусу регіону, прийнявши рішення про розвиток інфраструктури, такої як дороги, готелі та системи громадського харчування, створюючи нові робочі місця. Ці симбіотичні відносини позитивно вплинули на розвиток світової економіки та суспільства. Вони сприяли збільшенню числа музеїв, які приваблюють відвідувачів не тільки своєю тематикою (культура, історія, наука, мистецтво), а й у сфері загальної освіти. Музей став одним з основних місць відпочинку іноземних туристів.

Зараз важко переоцінити значення історії та культурної спадщини в житті людства. Для людини природно зберігати історичні спогади про минуле. Це підвищує його авторитет в очах самого себе і оточуючих. Це те саме, що характеристики як окремої людини, так і суспільства в цілому. Сьогодні ніхто не заперечує той факт, що туризм переживає період розквіту. Для потенційних мандрівників створені всі умови: зручний швидкісний транспорт, безліч готелів, послуг, багата гастрономія і сучасні курорти. При цьому історична спадщина людства в тій чи іншій мірі «задіяно» в цьому процесі. Воно затребуване і мотивує людей подорожувати по світу в пошуках цікавих місць, історичних подій і т.д. починаючи з 2020 року, найрізноманітніші форми туризму розвиваються відповідно до поточної ситуації споживання в світі, яка є невід'ємною частиною сучасності. Сьогодні туризм розвивається безпрецедентними темпами порівняно з іншими галузями.

Очевидно, що ринок туристичних послуг розвивається дуже динамічно, попит на нього повністю реалізований. У цьому контексті інтерес до культурного туризму на внутрішньому ринку та туризму, пов'язаного з Національною спадщиною, також зростає. Крім того, зростає інтерес до нашої власної історії. Тому зараз наш інтерес до історичної

спадщини відіграє важливу роль у розробці нових маршрутів і в тому, як ми проводимо вихідні та вихідні дні у вихідні дні.

Музеї по всьому світу є своєрідними хранителями культурної та народної спадщини. У той же час, крім традиційних функцій музейних кураторів і наукових центрів, все більшого значення набуває інтерактивна частина. Для сучасних відвідувачів та мешканців міста захоплюючий та унікальний музей знає, як ефективно взаємодіяти з відвідувачами. Варто надати відвідувачам різноманітні враження: Візуальні, сенсорні, естетичні, розважальні та освітні.

Музей відіграє виняткову роль у динаміці потоку туристів. Вони є ресурсом, який приваблює туристів своїм потенціалом та цікавістю. Можливість користуватися музеєм цілий рік підвищує його значимість в туристичному секторі, оскільки дозволяє розширити сезонний асортимент екскурсій.

Багато музеїв все ще шукають своє місце в багатогранному культурному просторі. Серед безлічі різноманітних музеїв виділяються ті, які дозволяють відвідувачам ближче познайомитися з експонатами – інтерактивні музеї. Новим і особливо актуальним на сьогоднішній день є онлайн-музей, де ви можете познайомитися з будь-якою країною світу, розглядаючи тисячі різних експонатів, не виходячи з дому. Саме по собі поява цих нових видів доводить, що музей є важливим туристичним напрямком, яке постійно розвивається відповідно до інтересів сучасних туристів.

Безумовно, музей є найбільшою скарбницею справжніх історичних, матеріальних і духовних культурних реліквій. Це також важливий туристичний напрямок. Зрештою, більшість туристів приїжджають в країну саме для того, щоб відвідати найвідоміші музеї. Крім того, навіть туристи

Подорожуючи з іншою метою, він обов'язково відвідає цікаві музеї в нових країнах і містах. Яскравим прикладом

може служити знаменитий Паризький Лувр, який є найбільшим музеєм у світі і найбільш відвідуваним. Художня колекція Лувру налічує понад 35 000 експонатів і продовжує залучати в свої зали нових відвідувачів.

У багатьох музеях запрошуються музиканти, шеф-кухарі, декламатори та народні майстри з усього світу, і стало традицією організовувати народні фестивалі, які добровільно збираються разом, щоб заявити про себе та продемонструвати свою творчість. Створені парки розваг, творчі майстерні, музичні виставки та інтерактивні освітні презентації. Виставкові заходи часто доповнюються майстер-класами, які запрошують відвідувачів спробувати свої сили у відтворенні світових шедеврів. Аерокосмічні програми та виставки також набирають широкої популярності. Відвідувачі можуть ознайомитися з механікою польоту і провести наочну демонстрацію на моделі. Наявність кінотеатру в музеї, де постійно демонструються науково-популярні відеоролики та фільми, не є новим. Історія представлена у формі реконструкції, історичної драми, що робить її більш цікавою і живою, дозволяючи і заохочуючи взаємодію з експозицією в повному розумінні цього слова. При цьому головним об'єктом музейної турботи стали діти. У них є можливість взяти участь в різних експериментах, зібрати Набори віртуальних марок, розробити власний дизайн марок, познайомитися з дрібними ссавцями і поспостерігати за годуванням риб. Для активних і енергійних дітей організовують полювання за скарбами.

Водночас обсяг інформації та технологій є другим важливим елементом у діяльності музею. Щоб не відставати від часу, багато музеїв оцифровують свої експонати та експозиції в Інтернеті та роздруковують їх на 3D-принтерах. В даному випадку перевага віддається технічній компетентності та креативності співробітників музею в організації дозвілля, інтересам до виставок і т.д.

Отже, музей вже давно вийшов за рамки виставкової діяльності і став місцем дозвілля, освіти та культурного збагачення. Їх виставки стали більш активними, відкритими для відвідувачів і цікавими з маркетингової точки зору. Інтерактивні музеї набирають популярність. Люди можуть торкатися експонатів, а у виставковому залі немає табличок із написом «Не чіпати руками».

Список використаних джерел

1. Чернега О. М. Трансформація туристичної галузі під час війни в Україні через цифрові технології. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал. Острог : Вид-во НаУОА, вересень 2022. № 26(54). С. 43–50.

2. Платформа «Дуже цифрові резиденції». URL: <https://vdr.pixelatedrealities.org/>

3. Життя митців та мисткинь, спалені музеї і викрадене скіфське золото: втрати української культури через війну URL:<https://usp-ltd.org/zhyttia-myttiv-ta-mystkyn-spaleni-muzei-i-vykradene-skifske-zoloto-vtraty-ukrainskoi-kultury-cherez-vijnu/>

Матвійчук В.В., ст. гр. ЦБм-11
Федорчук-Мороз В.І., к.т.н., доцент
Луцький національний технічний університет

БЕЗПЕКА ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ

Безпека є ключовим фактором розвитку індустрії туризму, і її важливість важко переоцінити. Забезпечення безпеки туристів охоплює кілька важливих аспектів, які повинні бути враховані для створення сприятливого

туристичного середовища. Перш за все, особиста безпека туристів є найважливішим аспектом. Туристи повинні відчувати себе захищеними від злочинності, насильства та інших загроз. Для досягнення цього необхідно забезпечити належний рівень поліцейської охорони, освітлення вулиць, встановлення камер відеоспостереження, а також наявність інформаційних центрів, де туристи можуть отримати допомогу та необхідну інформацію. Важливо також забезпечити безпеку на транспорті, в місцях проживання та відпочинку.

Чистота води, якість їжі, санітарні умови та доступність медичних послуг є невід'ємними складовими безпеки туристів. Туристичні об'єкти повинні дотримуватися високих стандартів гігієни та санітарії, щоб запобігти поширенню інфекційних захворювань та забезпечити комфортне перебування туристів. Наявність медичних установ та служб екстреної допомоги поруч з туристичними зонами також є важливим фактором, що підвищує довіру туристів до безпеки обраного місця відпочинку [1].

Наступним аспектом є екологічна безпека. Туристи все частіше звертають увагу на стан навколишнього середовища в місцях, які вони відвідують. Забруднення повітря, води та ґрунтів, а також недостатня увага до захисту природних ресурсів можуть негативно вплинути на рішення туристів щодо вибору місця для відпочинку. Тому важливо, щоб туристичні об'єкти та місцеві громади дотримувалися принципів сталого розвитку та екологічної відповідальності.

Інформаційна безпека є ще одним важливим фактором. Туристи повинні мати доступ до актуальної та точної інформації про місце призначення, включаючи інформацію про потенційні ризики, рекомендації щодо поведінки у випадку надзвичайних ситуацій та контактні дані місцевих служб допомоги. Використання сучасних технологій, таких як мобільні додатки, веб-сайти та соціальні мережі, може

значно підвищити рівень інформованості туристів і допомогти їм почуватися безпечніше [2].

Забезпечення безпеки туристів є спільним завданням урядів, місцевих громад, бізнесу та самих туристів. Важливо, щоб усі ці сторони працювали разом для створення безпечного та привабливого туристичного середовища. Лише тоді індустрія туризму зможе розвиватися стало та ефективно, приваблюючи все більше туристів з усього світу.

Таким чином, забезпечення безпеки є фундаментальним аспектом розвитку індустрії туризму, який впливає на всі його складові: особисту безпеку, гігієну та здоров'я, екологічну відповідальність та інформаційну безпеку. Високі стандарти безпеки створюють довіру та комфорт для туристів, сприяючи сталому розвитку туристичних напрямків. Співпраця влади, місцевих громад, бізнесу та туристів є ключовою умовою для створення сприятливого та безпечного туристичного середовища, що приваблює все більше мандрівників і сприяє зростанню галузі.

Список використаних джерел

1. Білас М. Ринок HoReCa під час війни: поточний стан та ключові тенденції. URL: <https://voxukraine.org/rynok-horeca-rid-chas-vijny-potochnyj-stand-ta-klyuchovi-tendentsiyi> (дата звернення: 28.02.2024).

2. Смаль Б.А. Регіональні аспекти розвитку конкурентних переваг індустрії гостинності. Економічні науки: збірник наукових праць ЛНТУ. Серія «Регіональна економіка». Випуск 18 (71). Луцьк: ІВВ ЛНТУ, 2021. С. 169-179. URL: [https://doi.org/10.36910/2707-6296-2021-18\(71\)-19](https://doi.org/10.36910/2707-6296-2021-18(71)-19).

Мельничук Д. С., ст. гр. ТРз-41

Левчук О. І., аспірант

Луцький національний технічний університет

РОЗВИТОК ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ В УМОВАХ ВІЙНИ: ДОСВІД ІЗРАЇЛЮ

В історії сучасного туризму Ізраїль займає виняткове місце, борючись з викликами та загрозами в умовах постійного конфлікту. У цій країні туризм є ключовою галуззю економіки, але його розвиток постійно тестується надзвичайними обставинами. Уміло використовуючи свій досвід, Ізраїль зміг адаптуватися до складних умов та зберегти привабливість для туристів, пропонуючи їм безпеку та унікальні враження. Ізраїль вдало використовує свої стратегії безпеки та маркетингові підходи для залучення туристів під час періодів напруженості. Розуміння цих методів може стати корисним для інших країн, які також стикаються з подібними викликами у забезпеченні туристичної привабливості. Ізраїль, країна з багатим історичним спадком та унікальними природними ландшафтами, є однією з провідних у світі за рівнем розвитку туристичної індустрії. Його досвід у просуванні культурного, релігійного, відпочинкового та медичного туризму, а також унікальні методи управління туристичними потоками і маркетингу, можуть стати цінним ресурсом для України. Адаптація успішних ізраїльських практик з урахуванням місцевих особливостей може допомогти Україні не тільки залучити більше міжнародних туристів, але й ефективно розвивати внутрішній туризм, підвищити імідж країни на світовій арені та сприяти економічному зростанню [1].

Здійснено діагностику розвитку індустрії туризму України та Ізраїлю. розвиток туризму в Ізраїлі та Україні демонструє, як ці країни адаптуються до викликів і

використовують свої унікальні можливості для зміцнення туристичної галузі. Ізраїль, з його багатою історичною та культурною спадщиною, а також з постійними геополітичними напруженостями, зміг стати привабливим туристичним напрямком завдяки ефективним маркетинговим стратегіям, розвиненій інфраструктурі та високим стандартам безпеки. Країна активно використовує цифрові технології, пропонуючи віртуальні тури та онлайн-букінг, що дозволяє підтримувати зв'язок з туристами [2].

Запропоновано перспективні напрями розвитку індустрії туризму в Україні на основі досвіду Ізраїлю. Актуальним для України є використання цифрових технологій для просування туристичних послуг і забезпечення комфорту туристів. Ізраїль активно використовує ІТ-платформи, віртуальні тури та мобільні додатки для планування подорожей і бронювання послуг. Україна може запозичити цей підхід для створення зручних цифрових сервісів, що дозволять туристам легко планувати свої подорожі, отримувати інформацію про безпечні маршрути та користуватися послугами в режимі онлайн, що допоможе залучити молодих і технологічно підкованих туристів, а також підвищити загальний рівень сервісу. Досвід Ізраїлю показує, що навіть у складних умовах війни можна знайти ефективні стратегії для розвитку.

Запропоновано використання в індустрії туризму різноманітних інструментів, таких як підвищення безпеки, впровадження цифрових технологій, підтримка внутрішнього туризму, реалізація грантових проєктів, підвищення кваліфікації персоналу, створення нових регіональних туристичних продуктів та послуг, а також регіональні програми розвитку. Такі заходи сприяють збереженню та відновленню туристичної галузі, забезпечуючи економічну стійкість та розвиток постраждалих регіонів.

Список використаних джерел

1. Барвінок Н.В. Перспективи розвитку воєнного туризму на території України після закінчення російсько-української війни. Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. 2022. Вип. 18 (2). С. 206–217. URL: <https://doi.org/10.15330/apred.2.18.206-217>.

2. Фастовець О.О. Розвиток сфери туризму Ізраїлю: досвід для України. Економіка та суспільство (41), 2022. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41>.

Миронюк С. В., ст. гр. ТРсз-31
Матвійчук Л. Ю., д.е.н., професор
Луцький національний технічний університет

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ РЕГІОНУ ШЛЯХОМ ФОРМУВАННЯ ТУРИСТИЧНИХ ОБ'ЄДНАНЬ

Туристичні об'єднання створюють можливості для співпраці між місцевими підприємствами, громадськими організаціями та владними структурами з метою впровадження інноваційних підходів в індустрії туризму, забезпечуючи при цьому якісний та збалансований її розвиток. Туристичні об'єднання створюють сприятливу платформу для обміну досвідом та інформацією між учасниками галузі, сприяючи вдосконаленню стандартів обслуговування, розвитку нових продуктів та просуванню туристичних маршрутів. Такі об'єднання можуть бути ефективним інструментом для маркетингових та просувальних заходів, що допомагають привертати увагу та залучати нових відвідувачів у регіон.

Зростаюча конкуренція між регіонами та країнами вимагає не лише розвитку туристичних продуктів, але й їхньої якості. Туристичні об'єднання є ефективним

інструментом для підвищення конкурентоспроможності регіону на туристичному ринку через спільність зусиль та ресурсів для покращення якості обслуговування. У зв'язку зі зростанням усвідомленості суспільства щодо сталого розвитку та екологічних питань, формування туристичних об'єднань може сприяти створенню більш екологічно чистого та відповідального туристичного середовища. Такий підхід не лише сприяє збереженню природи, а й створює унікальні та привабливі для туристів місця, що є важливим аспектом підвищення конкурентоспроможності регіону в туристичній галузі [1].

Здійснено аналіз розвитку якості туристичних послуг Волинської області для визначення потреб у формуванні туристичних об'єднань. Волинь також багата на природні ресурси, що включають ліси, озера, національні парки та заповідники. Серед найвідоміших об'єктів – Шацькі озера, Шацький національний природний парк. Такі місця приваблюють любителів екотуризму, риболовлі, водних видів спорту та активного відпочинку. Проте, інфраструктура навколо природних об'єктів часто залишає бажати кращого. Нестача якісних доріг, відсутність сучасних туристичних центрів та недостатня кількість готелів і кемпінгів знижують потенціал розвитку екотуризму в регіоні.

Запропоновано можливі варіанти кластерних об'єднань в індустрії туризму Волинської області можуть включати формування культурно-історичних кластерів, що об'єднують музеї, історичні пам'ятки, та культурні заходи. Такий підхід дозволяє створити синергію між різними туристичними об'єктами, пропонуючи туристам комплексні маршрути і програми. Наприклад, кластер «Давня Волинь» може об'єднувати об'єкти, пов'язані з історією регіону, пропонуючи екскурсії та інтерактивні заходи, що поглиблюють знання про культуру та історію Волині [1].

Визначено групи стейкхолдерів, які можуть увійти в туристичний кластер. До них віднесено місцеві громади, бізнес-організації, державні установи, освітні заклади тощо. Місцеві громади грають ключову роль у розвитку туризму, надаючи унікальні культурні та історичні ресурси, а також створюючи автентичний досвід для відвідувачів. Місцеві підприємці, такі як власники готелів, ресторанів та сувенірних магазинів, також є важливими учасниками кластера, оскільки вони забезпечують туристів необхідними послугами та продуктами. Їхній внесок у кластер сприяє розвитку місцевої економіки та підвищенню зайнятості.

Список використаних джерел

1. Бондаренко І. А. Підвищення якості туристичних послуг через об'єднання зусиль місцевих суб'єктів. Економіка туризму. 2019, №3, с. 45-52.

2. Матвійчук Л.Ю., Барський Ю.М. Факторний аналіз розвитку готельно-ресторанного господарства на рівні регіону. Економічні науки: зб. наук. праць ЛНТУ. Регіональна економіка. Вип. 17 (67) Луцьк: РВВ ЛНТУ, 2020.

Хомич І.В., ст. гр. ГРС-41

Панасюк А.В., асистент.

Луцький національний технічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Перспективи розвитку готельно-ресторанного бізнесу у післявоєнній Україні також пов'язані з інтеграцією сучасних технологій та інноваційних підходів у управлінні та обслуговуванні. Відновлення і модернізація інфраструктури надають унікальну можливість для впровадження новітніх

технологій, що підвищують ефективність роботи підприємств, покращать якість обслуговування гостей та забезпечать конкурентоспроможність на міжнародному рівні. Розвиток цього сектора сприятиме соціальній стабільності, створенню нових робочих місць та покращенню життєвого рівня населення.

Досліджено сучасні тренди розвитку готельно-ресторанного бізнесу, які відображають глибокі зміни у вподобаннях споживачів, технологічному прогресі та соціально-економічних умовах. Використання екологічно чистих продуктів і енергоефективних технологій стає стандартом, що відповідає зростаючим екологічним очікуванням гостей. Технологічні інновації, такі як мобільні додатки, системи управління ресурсами та штучний інтелект, значно підвищують ефективність роботи підприємств, забезпечуючи високий рівень обслуговування та персоналізовані послуги. Персоналізація послуг, увага до здорового способу життя та велнес, а також цифровий маркетинг і онлайн-присутність є ключовими складовими успішної стратегії розвитку в сучасному конкурентному середовищі [1].

Проведено аналіз розвитку готельно-ресторанного бізнесу на прикладі рекреаційного комплексу «Рестпарк», який показав, що успішний розвиток цього сектору залежить від багатьох факторів, таких як високий рівень сервісу, якість харчування, комфорт проживання, безпека та гігієна. «Рестпарк» демонструє високі показники задоволеності гостей, що підтверджують ефективність обраних стратегій управління та маркетингу. Відгуки гостей свідчать про важливість персоналізованого підходу, професійності персоналу та уваги до деталей [2].

Запропоновано алгоритм поведінки готельно-ресторанного бізнесу в післявоєнний період, який включає соціальну відповідальність як один із ключових аспектів, що

передбачає активну участь у відновленні місцевих громад, підтримку соціальних ініціатив і забезпечення працівників належними умовами праці. Важливими елементами є освіта, розвиток та планування маркетингових стратегій, що сприяють підвищенню обізнаності про соціальну роль бізнесу. Розвиток кадрового потенціалу через навчальні програми та тренінги допомагає створити кваліфіковану робочу силу, що здатна відповідати новим викликам і потребам.

Доведено, що після перемоги України, значна кількість в'їзних туристів захоче побачити Україну своїми очима та відчутти дух патріотизму українського народу. Україна вже сьогодні є брендом незламності, що привертає увагу світової спільноти та викликає інтерес до її культури, історії та сучасних досягнень. Готельно-ресторанний бізнес має унікальну можливість скористатися цим інтересом для залучення нових гостей і підвищення своєї конкурентоспроможності на міжнародному ринку. Важливо, щоб підприємства цієї галузі вже сьогодні думали про розвиток своїх брендів, які орієнтовані на європейські стандарти та практики, що допоможе створити привабливий і надійний імідж для потенційних туристів.

Список використаних джерел

1. Литвин В. С., Мороз А. О. Міжнародний досвід у сфері гостинності: практики для України. Вісник міжнародного туризму, 2022. 408 с.
2. Перспективи розвитку туризму в Україні та світі: управління, технології, моделі [колективна монографія], за науковою ред. проф. Волошина І.М., Луцьк: РВВ ЛНТУ, 2017. 444 с.

Шагута В.В., ст. гр. ТРС-31
Дащук Ю.Є., к.е.н., доцент
Луцький національний технічний університет

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ КУЛЬТУРНИХ МАРШРУТІВ

Створення та розвиток культурних маршрутів сьогодні набуває особливої актуальності в контексті розвитку туризму та збереження культурної спадщини. Культурні маршрути відображають багатогранність та різноманітність культурних та історичних пам'яток кожного регіону, що дозволяє подорожуючим отримати глибше розуміння та відчуття культурного багатства кожного місця. Такі маршрути допомагають розкрити унікальність кожного регіону та сприяють розвитку туризму, залучаючи до країни більше відвідувачів.

Більше того, розвиток культурних маршрутів сприяє збереженню та відновленню культурної спадщини, оскільки стимулює інтерес до історичних місць та об'єктів. Це сприяє збереженню та реставрації культурних пам'яток, оскільки збільшується потік відвідувачів, які цікавляться та поважають культурну спадщину країни.

Крім того, культурні маршрути сприяють розвитку локальної економіки, оскільки створюють нові можливості для розвитку туристичних послуг, малого бізнесу та робочих місць у місцевих громадах. Такий підхід стає ключовим елементом сталого розвитку туризму та збереження культурної спадщини для майбутніх поколінь. Актуальні напрямки розвитку культурних маршрутів представлено в таблиці 1.1.

Таблиця 1. Напрямки розвитку культурних маршрутів

Напрямок	Короткий опис розвитку маршрутів
Створення нових маршрутів	Розробка нових тематичних та історичних маршрутів на основі культурних та природних ресурсів

Покращення доступності	Забезпечення зручного доступу до культурних об'єктів та визначних місць за допомогою розвитку транспортної та інфраструктури для туристів
Стимулювання інновацій	Впровадження новітніх технологій та інтерактивних рішень для залучення та зацікавленості туристів.
Підтримка місцевих ініціатив	Підтримка та сприяння місцевим ініціативам з реконструкції та відновлення історичних об'єктів.
Співпраця та партнерство	Співпраця з місцевими владами, громадськими організаціями та іншими зацікавленими сторонами.
Залучення громадськості	Впровадження програм для залучення громадськості та стимулювання участі місцевих мешканців.

Поліпшення розвитку культурного туризму потребує комплексного підходу, який враховує економічні, соціальні, екологічні та культурні аспекти. Підвищуючи обізнаність населення та просуваючи культурну спадщину ми стимулюємо на розробку та реалізацію ефективні маркетингових стратегій, які спрямовані на популяризацію культурних ресурсів Італії, як на внутрішньому так і на зовнішньому ринку.

Удосконалення культурних маршрутів є важливим завданням для підвищення туристичної привабливості регіону та сприяння збереженню культурної спадщини. Першим кроком у цьому напрямку є розробка та впровадження інтерактивних карт і мобільних додатків, які надають туристам детальну інформацію про маршрути, об'єкти культурної спадщини, історичні факти та цікаві місця. Використання технологій доповненої реальності (AR) може додатково підсилити враження від відвідування історичних пам'яток, надаючи туристам можливість побачити, як ці місця виглядали в минулому.

Другим важливим аспектом є покращення інфраструктури вздовж культурних маршрутів. Це включає

облаштування зручних пішохідних та велосипедних доріжок, встановлення інформаційних табличок і вказівників, а також створення комфортних зон відпочинку. Розвиток інфраструктури має враховувати потреби всіх категорій туристів, включаючи людей з обмеженими можливостями. Такі заходи не лише підвищують зручність відвідування культурних об'єктів, але й сприяють збереженню природного та історичного середовища.

Третім шляхом удосконалення культурних маршрутів є залучення місцевих громад та бізнесу до їх розвитку. Місцеві жителі можуть стати гідями та екскурсводою, проводячи авторські тури, які включають легенди, історії та особисті спостереження. Місцевий бізнес може створювати сувеніри, організовувати культурні події та фестивалі, що доповнюють туристичний досвід. Така співпраця сприяє економічному зростанню регіону та зміцненню культурних зв'язків між місцевими жителями та туристами.

Останнім, але не менш важливим аспектом є маркетинг та популяризація культурних маршрутів. Використання сучасних засобів масової інформації, соціальних мереж та співпраця з туристичними агентствами дозволяють привернути увагу широкої аудиторії до культурних маршрутів. Розробка брендovаних маршрутів, створення захоплюючих візуальних матеріалів та проведення рекламних кампаній сприяють підвищенню популярності культурних маршрутів та залученню більшої кількості туристів. Це, в свою чергу, стимулює розвиток регіону та сприяє збереженню культурної спадщини.

Список використаних джерел

1. Trips and holidays in Italy and abroad (2020). Retrieved from: https://www.istat.it/it/files//2019/02/Stat_report_viaggi-e-vacanze_EN.pdf.

2. World Development Indicators (WDI) (2020). Retrieved from: <http://datatopics.worldbank.org/world-development-indicators>.

3. World Heritage List Statistics (2020). Retrieved from: <https://whc.unesco.org/en/list/stat>.

Italy. Tourism (2020). Retrieved from: <https://knoema.com/atlas/Italy>.

4. Туристичне країнознавство: країни лідери туризму. навч. посіб. за ред. Любіцевої О. О. К.: Альтерпрес, 2008. 436 с.

5. Любіцева О.О. Туристичне країнознавство: Країни лідери туризму : навч. посіб. – К. : Альтерпрес, 2008. – 436 с.

Купрінець І.В., ст. гр. ТР-41

Зубехіна Т.В., к.пед.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ІНВЕНТИВНОГО ТУРИЗМУ

Подієвий туризм як вид діяльності туроператорів незважаючи на молодість туризму, коріння цього явища йдуть вглиб століть і пов'язані зі звичаями і традиціями різних народів. Подієвий туризм – один з найстаріших видів туризму. Спочатку це був не звичний нам туризм, з взаємопов'язаними компаніями та організаціями туристичної індустрії. Швидше, це був масовий Аматорський туризм. Тисячі людей відправлялися в далеку подорож і були захоплені важливими подіями і активностями. Пересування великої кількості людей відкрило можливості для торгівлі на дорогах, дорожнього будівництва та появи перших підприємств розміщення та громадського харчування. Причини виникнення сягають глибокої давнини, а також до

історії виникнення подієвого туризму. Люди переміщалися в пошуках їжі і забезпечували власну безпеку. Перші документально підтвержені відомості про виникнення подієвого туризму відносяться до глибокої давнини. Вони асоціюються з Олімпійськими іграми, найбільшими спортивними змаганнями в Стародавній Греції. Олімпія була місцем проведення ігор, присвячених олімпійським богам.

У менших масштабах проводився великий або міський Діонісій, який проводився на честь бога Діоніса. Центральним місцем фестивалю був театр.

Гладіаторські бої були популярні в Стародавньому Римі, а школи гладіаторів були відкриті у всіх великих містах. Іноді знамениті гладіатори влаштовували «екскурсії» по містах імперії, і тому любителям кривавих келихів більше не було потрібно далеких подорожей. Таким чином, подієвий туризм Стародавньої Греції і Стародавнього Риму був пов'язаний з проведенням великих спортивних змагань і театральних вистав. У більшості випадків мандрівникам доводилося долати великі відстані. Мотивацією для поїздки було бажання особисто взяти участь в грандіозних за масштабом і важливості заходах.

Середньовіччя (V-XV століття) було не найкращим часом для подорожей, але ближче по організації і мотивації до подієвого туризму. Причин було кілька. Перша причина-криза транспортної інфраструктури, що виразився в руйнуванні доріг і мостів в Римі. Друга причина-політична нестабільність. Це виразилося в міжусобних війнах, пов'язаних з численними варварськими набігами і феодалної роздробленістю. В результаті кількість мандрівників скоротилася, а витрати на забезпечення безпеки зросли.

Але, незважаючи на це, в Середні століття з'явився новий вид подієвого туризму – «політичний туризм». Час проведення було скориговано таким чином, щоб воно збігалось з важливими монархічними подіями, такими як

Коронація, весілля членів Королівського і аристократичного будинків і принесення 13-ї присяги. Зазвичай святкове торжество супроводжувалося турніром торговців з товарами, артистів (мімів, акробатів, бродячих поетів) і лицарськими поєдинками. Натовп жебраків був зачарований роздачею милостині. Політичний туризм стимулював розвиток міста, пов'язаний з цією подією.

Наприклад, традиційна Коронація короля Франції на Рейні привернула людей різних станів і достатку. Ні Коронація, ні королівське весілля не мали чіткого розкладу, що негативно позначилося на ймовірності участі всіх зацікавлених сторін.

Ярмарок став ще однією формою середньовічної подорожі. З розвитком продуктивних сил і міжнародної торгівлі в Європі з'явилися і отримали широку популярність торгові ярмарки. Це були ярмарки шаманів, найбільшою популярністю вони користувалися в XIII столітті. Ярмарок проводився щороку і тривав два місяці. Середньовіччя також привнесло елемент туризму подій у широко розповсюджену практику паломництва, яка була пов'язана із скликанням церковних соборів для зміцнення та поширення віри та боротьби з ересю.

Карнавал став новою формою дозвілля в епоху Відродження. По суті, вони є аналогом Православної Масляної і знаменують прощання з веселим життям і початок великого (Великоднього) посту. Карнавал був дуже популярний у Франції, Італії, Іспанії та Португалії. Карнавал в Середні віки був локальним Заходом і не приваблював багато мандрівників. В епоху Відродження ситуація почала змінюватися, і карнавал став набувати характеру спеціально організованого свята. Особливою популярністю користувалися карнавали у Венеції і Римі. В рамках карнавалу проводилися вистави, костюмовані ходи і народні гуляння. Розквіт карнавалу припав на XVI-XVII століття. В

епоху Великих географічних відкриттів карнавал перетнув море і з'явився в Америці. На сьогоднішній день найвідомішим є карнавал у Ріо-де-Жанейро, Бразилія.

Тому, подібні заходи почали набувати цивілізованого вигляду. Враховуючи зростаючу популярність спортивних змагань, фестивалів, конкурсів, форумів і т. д. І передбачаючи очевидну прибутковість, за справу взялися професійні організатори. Сформувався і почав активно розвиватися новий вид бізнесу – event-менеджмент.

Список використаних джерел

1. Кудінова І. П. Подієвий туризм в Україні як складова індустрії гостинності / І. П. Кудінова, Т. А. Голованьова // Науковий вісник НУБіП України. Серія : Економіка, аграрний менеджмент, бізнес. – 2018. – Вип. 284. – С. 258–263.

2. Мальська М. П. Фестивальний туризм: теорія та практика: навч. посібник / М. П. Мальська, А. Т. Грицишин, С. В. Білоус, М. Я. Топорницька. К.: Видавець ФОП Піча Ю. В., 2022. – 232 с.

СЕКЦІЯ 3. РЕГІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ.

Василюк В.В., ст.гр. ТРз-41

Зубехіна Т.В., к.пед.н., доцент

Луцький національний технічний університет

АНАЛІЗ ВПЛИВУ НАЯВНОСТІ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ НА ПРИВАБЛИВІСТЬ РЕГІОНУ ДЛЯ ТУРИСТІВ

Наявність історико-культурної спадщини має значний вплив на привабливість Волинської області для туристів. Найвідомішим з цих укріплень і символом відповідного стародавнього міста є Луцький замок. Це візитна картка історико-культурного заповідника "Старий Луцьк", який має високу культурну та історичну цінність. Цей кам'яний форт був побудований в 14 столітті на місці свого дерев'яного попередника, який був спалений ордами. Його потужна споруда привертає увагу трьома вежами, а всередині замку Любата знаходиться музейна експозиція. Серед них найцікавішою є колекція дзвонів, книг і зброї церкви наших предків.

У Луцьку є й інші цікаві місця, де можна побачити залишки Окольного замку. До них відноситься вежа Чарторийських. На думку істориків, її будівництво було завершено до 7-го і 6-го століть. Численні бійниці вказують на фортифікаційне призначення будівель з чотиригранною пірамідальною вершиною. Ця вежа, яку часто фотографують туристи, є єдиною збереженою частиною фортеці Окольного замку.

У 1620 році в місті була синагога. Споруда включає в себе 2 основні частини: вежу і молитовний зал. Протягом кількох століть синагога була релігійним, освітнім і духовним

центром місцевої єврейської громади. Установа була змушена припинити цю діяльність під час Другої світової війни. Сьогодні ця будівля є пам'яткою архітектури, і його діяльність не має нічого спільного з богослужіннями. Зараз члени спортивного клубу тренуються біля стін замку Марії Луцької.

За популярністю старовинній архітектурні Луцька конкуренцію складе будинок Миколи Голованя. Це будинок-музей, який любителі сучасного скульптурного мистецтва рекомендують відвідати в Луцьку. Знаменитий місцевий скульптор, який помер кілька років тому, витратив майже 20 років на створення унікальних великих і малих статуй, композицій і барельєфів у вигляді тварин, людей, біблійних і міфічних персонажів. На території його володіння знаходиться понад 500 таких робіт.

Аналіз впливу наявності історико-культурної спадщини на привабливість Волинської області для туристів включає в себе наступні аспекти:

1. Культурна цінність. Наявність історичних об'єктів збагачує культурний ландшафт регіону, дає можливість вивчати минуле і зберігати культурну спадщину для майбутніх поколінь.

2. Туристична інфраструктура. Наявність історико-культурної спадщини стимулює розвиток туристичної інфраструктури в регіоні. Відкриття музеїв, готелів, ресторанів, сувенірних крамниць та інших сервісів допоможе збільшити потік туристів.

3. Економічний розвиток. Туризм, пов'язаний з історичною та культурною спадщиною, є важливим джерелом доходу для місцевої економіки. Це стимулює розвиток готельного бізнесу, ресторанної індустрії, малих і середніх підприємств та інших галузей, а також сприяє зростанню зайнятості та доходів населення.

4. Сприяння культурному обміну. Наявність історичної та культурної спадщини приваблює іноземних туристів, які можуть займатися культурою, обмінюватися інформацією та сприяти взаєморозумінню та толерантності між різними національностями та культурами.

5. Розвиток місцевої ідентичності. Підтримка та збереження історичної та культурної спадщини сприяє зміцненню місцевої ідентичності. Вони пишаються своєю культурною спадщиною та сприяють єдності та інтеграції місцевої громади. Наявність історико-культурної спадщини має великий позитивний вплив на туристичну привабливість Волинської області, створюючи унікальне туристичне середовище та надаючи безліч цікавих маршрутів для відвідувачів.

Крім того, історичні та культурні пам'ятки, безсумнівно, роблять помітний вплив на розвиток приміських районів Волинської області. Збільшити зайнятість, проводити різні фестивалі і залучати інвесторів – це стане можливим в районах з високим потенціалом для приміського туризму, заснованого на історичній і культурній спадщині.

Геліч А.В., ст. гр. ГРС-41

Смаль Б.А., доктор філософії, доцент

Луцький національний технічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОСЛУГ ГОСТИННОСТІ В ПРИКОРДОННИХ З ЄС РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

Організація послуг гостинності в прикордонних регіонах має значний вплив на соціально-економічний розвиток місцевих громад. Розвиток індустрії гостинності сприяє створенню нових робочих місць, підвищенню рівня зайнятості та доходів населення, а також покращенню якості

життя місцевих жителів. Важливо зазначити, що інтеграція прикордонних регіонів у європейський простір гостинності сприятиме культурному обміну та збагаченню, що, в свою чергу, сприятиме зміцненню міжнародних зв'язків та взаєморозуміння. Дослідження таких аспектів дозволить виявити основні проблеми та можливості, що стоять перед регіонами, і розробити ефективні стратегії для їх подолання та розвитку [1].

Проведено аналіз організації послуг гостинності в прикордонних з ЄС регіонах України, який засвідчив важливість адаптивних стратегій управління та інвестицій у розвиток інфраструктури та послуг, що можуть забезпечити стійкість і конкурентоспроможність індустрії гостинності в прикордонних з ЄС регіонах України. Аналіз організації послуг гостинності в прикордонних з ЄС регіонах України свідчить про важливість комплексного підходу до розвитку цієї індустрії. Розбудова готельної інфраструктури та аналіз динаміки прибутків демонструють значний потенціал регіонів, проте також вказують на вразливість до зовнішніх факторів, таких як економічні кризи та політична нестабільність. Дані показують, що у 2021-2023 роках усі три аналізовані області – Львівська, Закарпатська та Волинська, які зазнали коливань у прибутках, що вимагає гнучких стратегій управління та інвестицій. Волинська область також показала позитивну динаміку, збільшивши кількість готелів з 66 одиниць у 2021 році до 74 одиниць у 2023 році. Волинь поступово розвиває свою готельну інфраструктуру, що сприяє підвищенню привабливості та економічному зростанню області [2].

Доведено що напрями інтеграційного розвитку послуг гостинності в регіоні сприяють проникненню послуг гостинності на європейський ринок, забезпечуючи високий рівень задоволеності та лояльності гостей. Безпека, надійність, довіра та доступність є фундаментальними

елементами, які створюють основу для інтеграції послуг гостинності. Оснащення простору засобами захисту та забезпечення охорони особистого майна і здоров'я гостей є першочерговими завданнями. Матеріально-технічна база відіграє вирішальну роль у цьому процесі, оскільки від її стану залежить безпека і комфорт гостей. Важливо також забезпечити відповідність нормам ЄС, що підвищує довіру до наданих послуг та робить регіон привабливішим для іноземних гостей.

Запропоновано впровадження інноваційних інструментів в організацію послуг гостинності є вирішальним фактором для підвищення конкурентоспроможності та привабливості регіонів. Використання цифрових платформ, автоматизація процесів, штучний інтелект, інтернет речей, віртуальна та доповнена реальність, екологічно чисті технології, соціальні медіа, CRM-системи, мобільні додатки та онлайн-відгуки значно покращують якість обслуговування, підвищують задоволеність гостей та сприяють сталому розвитку індустрії гостинності. Такі інструменти дозволяють ефективніше використовувати ресурси, залучати більше споживачів та створювати унікальні регіональні продукти, що відповідають потребам сучасних мандрівників, забезпечуючи економічне зростання регіонів.

Список використаних джерел

1. Банєва І. О., Величко О. В. Сучасні підходи до організації готельно-ресторанного бізнесу. *Modern Economics*. 2022. № 36. С. 6-11.
2. Чередниченко А.О. Якість надання послуг як ключовий фактор привабливості підприємств готельного господарства. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2016. №56. С.68-73.

Зозуля Ю.О., ст. гр. ГРС-41

Жадько О.А., асистент

Луцький національний технічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ПРИКОРДОННИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У сучасному світі готельне господарство є важливим компонентом розвитку туризму та економіки країни загалом. Прикордонні регіони України, завдяки своєму географічному положенню та культурному спадщині, мають значний потенціал для розвитку туристичної індустрії. Зростання міжнародних та внутрішніх туристичних потоків створює чудові можливості для розширення готельного сектору в цих регіонах. Для досягнення повного потенціалу та конкурентоспроможності готельного господарства прикордонних регіонів необхідно враховувати сучасні тенденції та вимоги ринку. Це означає впровадження новітніх технологій у готельній справі, підвищення якості обслуговування, розвиток інфраструктури та створення привабливих туристичних продуктів. Враховуючи ці аспекти, можна забезпечити сталий розвиток готельного господарства та залучення більшого числа туристів до прикордонних регіонів України [1].

Досліджено розвиток готельного господарства прикордонних регіонів України, зокрема Волинської області, яка має кілька значних сильних сторін, що сприяють розвитку готельного господарства. Географічне розташування області, близькість до кордону з Польщею (80 км), робить її привабливою для транзитних туристів і подорожуючих. Багата культурна спадщина, включаючи близько 200 туристичних об'єктів, та численні природні ресурси, зокрема національні парки і заповідники, що займають понад 5%

території області, створюють умови для розвитку різноманітних видів туризму – від культурного до екологічного. Незважаючи на свої переваги, Волинська область стикається з низкою проблем, які обмежують розвиток готельного господарства, зокрема близькість до кордону Білоруссю (50 км), недостатній рівень розвитку інфраструктури – лише 30% доріг області відповідають сучасним стандартам якості, якість сервісу в багатьох готелях не відповідає міжнародним стандартам – лише 50% готелів відповідають очікуванням щодо якості послуг тощо.

Визначено стратегічні напрями розвитку готельного господарства в прикордонних регіонах. Наприклад, розвиток екотуризму доцільно впроваджувати в Закарпатській та Чернівецькій областях, де є багаті природні ресурси, національні парки та заповідники. Культурний та історичний туризм найбільш актуальний для Львівської та Волинської областей, які мають багату культурну спадщину та численні історичні пам'ятки. Медичний та оздоровчий туризм може бути розвинений у Хмельницькій та Закарпатській областях, де є природні лікувальні ресурси, такі як мінеральні води та лікувальні грязі [2].

Запропоновано впровадження інноваційних технологій у готельному бізнесі, таких як онлайн-бронювання та автоматизація обслуговування, доцільно здійснювати в Одеській та Харківській областях, де є високий рівень розвитку технологічної інфраструктури. Підвищення якості сервісу через навчання персоналу та впровадження міжнародних стандартів обслуговування можна реалізувати у Львівській та Одеській областях. Розвиток інфраструктури, включаючи покращення транспортної доступності, необхідний у Закарпатській та Чернівецькій областях. Активна маркетингова промоція регіонів та співпраця з міжнародними організаціями можуть сприяти залученню

туристів та інвесторів у Одеську, Закарпатську, Львівську та Чернівецьку області.

Список використаних джерел

1. Вієр Х. Воєнний стан в Україні: як реагує бізнес.
URL: <https://ribashotelsgroup.ua/blog/voennoe-polozhenie-v-ukraine-kak-reagiruet-biznes/>

2. Мазаракі А. А. Міжнародна співпраця та залучення іноземних інвестицій у розвиток готельного господарства прикордонних регіонів України. Туристичний бізнес: економічні та соціальні аспекти. 2019. № 2. С. 32-47.

Снитюк В. М., ст. гр. ГРС-41

Чепурда Л. М., д.е.н., професор

Луцький національний технічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Стандартизація готельно-ресторанного господарства в Україні відіграє важливу роль у забезпеченні якості послуг та конкурентоспроможності цієї галузі на міжнародному ринку. З розвитком туристичної індустрії та зростанням інтересу до України як до привабливого туристичного напрямку, актуалізується потреба у впровадженні єдиних стандартів, які б допомогли підвищити рівень сервісу та забезпечити високу якість обслуговування. Стандартизація дозволяє не тільки оптимізувати робочі процеси, але й забезпечити споживачам чіткість та прозорість у виборі послуг, що сприяє підвищенню довіри та лояльності. Адаптація до міжнародних стандартів може значно підвищити імідж України як країни, що пропонує якісні та надійні туристичні послуги. Особлива увага до стандартизації дозволить Україні ефективно інтегруватися у світовий економічний простір, підвищуючи

як загальну привабливість країни, так і специфічну привабливість у сфері туризму та гостинності [1].

Систематизовано основні чинники стандартизації в готельно-ресторанному господарстві, які запропоновано розділити на технічні, організаційні, та соціально-економічні. Технічні чинники включають науково-технічні аспекти проектування продукції та послуг, використання новітніх технологій у виробництві, технологічну дисципліну та належну технічну оснащеність, що дозволяє підтримувати високі норми у створенні та реалізації продукції та послуг. Організаційні чинники охоплюють сучасні форми і методи організації виробництва та управління, включаючи методи контролю на всіх стадіях виготовлення продукції та послуг. Важливим аспектом є також розвиток прямих господарських зв'язків між виробниками та споживачами, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності та передового досвіду у галузі. Соціально-економічні чинники стандартизації зосереджені на системі прогнозування і планування якості продукції та послуг, формуванні прийнятних цін для виробників і споживачів, а також на ефективній мотивації та активізації людського чинника через кадрову політику, адаптовану до ринкових умов [2].

Запропоновано інструменти розвитку стандартизації готельно-ресторанного господарства, які забезпечують систематичне вдосконалення та стандартизацію досліджуваних процесів, сприяючи підвищенню якості послуг, безпеки та задоволення гостей. Впровадження інструментів стандартизації в готельно-ресторанному господарстві України є необхідною умовою для підвищення якості послуг, забезпечення безпеки та зміцнення конкурентоспроможності закладів на міжнародному ринку. Використання нормативних документів, національних та міжнародних стандартів, створення інструкцій, системний контроль, інструктування персоналу, регламенти

функціонування, нормування якості, а також контроль та звітність сприяють структурованому та ефективному управлінню, що дозволяє створювати передбачуване та надійне середовище для гостей, підвищуючи їхню довіру та задоволення.

Список використаних джерел

1. Паска М. З. Маслійчук О. Б. Впровадження HACCP у технології м'ясних посічених напівфабрикатів з рослинною сировиною. Сучасні тенденції з розвитку готельно-ресторанного бізнесу. Якість і безпечність продуктів харчування: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції Львів: ЛПЕТ, 2020. С. 15–20.

2. Сидорук С. Експертиза якості обслуговування людей з обмеженими можливостями у сучасному готельно-туристичному просторі. Товарознавчий вісник, 2(15), 2022. 114-123. URL: <https://doi.org/10.36910/6775-2310-5283-2022-16-10>.

СЕКЦІЯ 4. РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТСЬКІ РЕСУРСИ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В РЕГІОНАХ.

Бабей К.В., ст. гр. ГРСсз-31
Матвійчук Л.Ю., д.е.н., професор
Луцький національний технічний університет

РОЗВИТОК МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ У ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Розвиток малого та середнього бізнесу індустрії гостинності Волинської області має стратегічне значення, особливо в контексті зростання туристичної привабливості регіону. Розвиток інфраструктури гостинності, такої як готелі, ресторани та розважальні заклади, може значно підвищити економічну активність у регіоні, створюючи нові робочі місця та покращуючи якість життя місцевих жителів. Важливо зосередити зусилля на маркетингу та просуванні регіону як привабливого туристичного напрямку, що дозволить залучити інвестиції в регіон. Розвиток індустрії гостинності стимулює не лише готельно-ресторанне господарство та туризм, а й суміжні галузі, такі як транспорт та роздрібну торгівлю, сприяючи загальному економічному зростанню регіону. Розвиток малого та середнього бізнесу є важливим елементом економічного зростання, зайнятості населення та підвищення якості життя [1].

Волинська область відома своїми природними та культурними ресурсами, такими як Шацькі озера, історичні пам'ятки Луцька та унікальні місця для відпочинку. Малий та середній бізнес у цій сфері відіграє ключову роль у створенні робочих місць та підвищенні економічного благополуччя регіону. Здійснено діагностику розвитку малого та середнього бізнесу індустрії гостинності Волинської області. У період з 2020 до 2023 року кількість підприємств у сфері

гостинності Волинської області збільшилася з 150 до 230, що свідчить про стабільне зростання інтересу до цього сектора серед підприємців. Зростання на 80 підприємств за чотири роки показує середньорічний приріст приблизно на 13%, що є позитивним індикатором розвитку ринку гостинності. Паралельно зі збільшенням кількості підприємств, зросла і кількість робочих місць: з 1200 у 2020 році до 1600 у 2023 році. Така тенденція означає, що індустрія гостинності стала більш значущим роботодавцем у регіоні, забезпечуючи створення нових робочих місць. Середній приріст у 100 робочих місць щорічно підкреслює позитивний вплив розвитку малого та середнього бізнесу на зайнятість населення [2].

Запропоновано стратегічні орієнтири розвитку малого та середнього бізнесу індустрії гостинності на рівні регіону. Зокрема запропоновано застосовувати в регіонах України: стратегію виживання, що передбачає оптимізацію операційних витрат шляхом перегляду умов оренди, зниження витрат на комунальні послуги та скорочення непрофільних витрат; стратегію адаптації, яка передбачає застосування цифровізації; стратегію зростання, яка передбачає пошук нових ринків та споживачів; стратегію співпраці та партнерства передбачає колаборацію з іншими бізнесами. Застосування цих стратегій дозволить підприємцям в індустрії гостинності не лише вижити, але й розвиватися навіть в умовах воєнного конфлікту, зберігаючи робочі місця та сприяючи стабілізації економіки регіонів.

Визначено передумови формування кластеру малого та середнього бізнесу індустрії гостинності Волинської області. Доведено що формування кластерів у регіоні є ефективним інструментом розвитку малого та середнього бізнесу в індустрії гостинності, що забезпечує численні переваги для економіки та соціальної сфери регіону. Кластери сприяють створенню синергії між підприємствами, дозволяючи їм

об'єднувати зусилля, обмінюватися досвідом та спільно просувати туристичні продукти, що призводить до підвищення якості послуг та конкурентоспроможності бізнесу, що є важливим чинником для залучення туристів та інвесторів.

Список використаних джерел

1. Банєва І. О., Величко О. В. Сучасні підходи до організації готельно-ресторанного бізнесу. *Modern Economics*. 2022. № 36. С. 6-11.

2. Офіційний сайт Головного управління статистики у Волинській області URL: <http://www.lutsk.ukrstat.gov.ua>. (дата звернення: 10.04.2024).

Гулюк М.Г , ст. гр. ТРмз-11

Суворова Т.О., ст. гр. ТРмз-11

Зубехіна Т.В., к.пед.н., доц.

Луцький національний технічний університет

АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛЮ «RHOMBUS HOTEL»

Мета розвитку готельного господарства в Україні полягає в створенні високоякісного готельного продукту, який здатний забезпечити найвибагливіші запити споживачів та максимально поєднати співвідношення «ціна – якість послуг». Готельна індустрія пов'язана майже з усіма основними сферами життєдіяльності і є одним з інструментів стимулювання економічного зростання на національному та регіональному рівні. На даний час кількість готельних підприємств в Україні зростає. Мережа готелів в Луцьку постійно розвивається і удосконалюється.

Одним з таких готельних об'єктів є готель «Rhombus Hotel». Він почав функціонувати з вересня 2018 року.

Відкриття було приурочене підприємцем Фішуком Володимиром Івановичем до Дня міста. Це комфортабельний готель, який розташований в самому серці Старого міста, на березі річки Стир. З вікон приміщення проглядається Луцький замок та Синагога. На відстані пішої прогулянки знаходиться візитна пам'ятка міста – Луцький замок та інші визначні туристичні об'єкти: Центральний парк, “Будинок скульптора Голованя”, Лютеранська кірха тощо.

Основними видами послуг «Rhombus Hotel» є: надання готельних послуг та послуги ресторанного бізнесу. Готель має в своєму розпорядженні 17 номерів наступних категорій: стандарт, одномісний, люкс класичний, делюкс, напівлюкс, твін, стандарт покращений двомісний та напівлюкс з балконом. В номерах є все необхідне для комфорту гостей. У вартість номера включений сніданок, в який входить “шведська лінія” та основні гарячі страви на вибір. Наявна безкоштовна послуга “сніданок в номер”. Для гостей щоденно працює ресторан з 11 години до 23 години.

На території готелю розміщена безкоштовна парковка та зарядна станція для електроавтомобілів. Біля річки розташовані чудові альтанки. Гості готелю можуть скористатися ними безкоштовно.

Важливим аспектом діяльності готелю є збереження репутації готелю. Керівництво особливо уважне до якості своїх послуг. Аналіз оцінок за відгуками на сайті Booking.com станом на 19.05.2024р. показує:

Рейтинг сторінки готельного об'єкта – 91%

Оцінка за відгуками гостей - 9,2

Частота відповідей - 72%

Діяльність готелю в період воєнного стану є складним завданням, оскільки знижується попит на послуги готельної мережі. В цей період важливо забезпечити ефективний зв'язок з клієнтами через електронну пошту та соціальні

мережі, а також підтримувати комунікацію з постійними клієнтами.

Правильно побудована організація роботи – це, в першу чергу, правильний підбір персоналу та розподіл обов'язків між співробітниками. Робота готелю триває цілодобово, без перерв та вихідних для забезпечення гостей постійною увагою.

Список використаних джерел

1. Готельно – ресторанний та туристичний бізнес: реалії та виклики: тези доп. II Міжнародної студентської наукової конференції (Київ, 22 березня 2023р.) / відповідальний редактор А.А. Мазаракі. Київ: Державний торгово – економічний університетт, 2023. 745с.

2. Стратегічне управління готельними підприємствами в умовах глобалізації: монографія /за загальною редакцією проф. В.М. Зайцевої. Запоріжжя: ЗНТУ, 2018. 120 с.

3. Тези доповідей II Міжнародної науково – практичної конференції молодих учених та студентів «Цифрова економіка як фактор інновацій та сталого розвитку суспільства» /Тернопіль: Тернопільський національний університетт ім. І. Пулюя. Тернопіль, 2-3 грудня 2021р., 2021. 175с.

Дробот А.О., ст. гр. ТРС-31

Лепкий М.І., к.г.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ТУРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Львівська область вважається регіоном, в якому перспективи розвитку мандрівної сфери були і, на сьогоднішній день, залишаються найперспективнішими в Україні. Враховуючи багаторічний досвід у сфері рекреації,

природно-ресурсний потенціал і історико-культурні багатства, а також вигідне географічне положення області в центрі Європи, можна стверджувати, що це створює чудові передумови для пріоритетного розвитку санаторно-курортного лікування, туризму та відпочинку [1].

Головною складовою мандрівного та відпочинкового потенціалу Львівської області є різноманітні природні та історико-культурні ресурси, такі як кліматичні особливості, ландшафти, бальнеологічні джерела, археологічні пам'ятки, об'єкти сакральної спадщини, історичні місця, архітектурні перлини, мистецькі центри та події. Ще одним важливим елементом туристичної здатності області є розвинута туристична інфраструктура, що включає в себе готельний та ресторанний сектор, санаторно-курортні заклади, транспортну систему і туристичні підприємства.

Зростання туристично-рекреаційної галузі Львівської області обумовлений кількома факторами:

- природно-ресурсна здатність – рельєф області відповідає вимогам для гірськолижного відпочинку, а також область має значні природні ресурси, такі як мінеральні води, озокерит, лікувальні грязі та інші;

- географічне положення – Львівська область розташована у центрі Європи та недалеко від Карпат, що робить її легкодоступною із різних напрямків. Розвинута транспортна мережа та міжнародні зв'язки також сприяють розвитку туризму;

- охоронний чинник – на сьогоднішній день в області діють 5 національних парків та 1 природний заповідник [4].

- історико-культурний – область має велику кількість архітектурних, археологічних, історичних і культурних пам'яток різних епох, стилів та релігій, що приваблює мандрівників (рис. 1). Культурні ресурси Львівської області мають особливе значення як для української культури, так і для туризму [3].

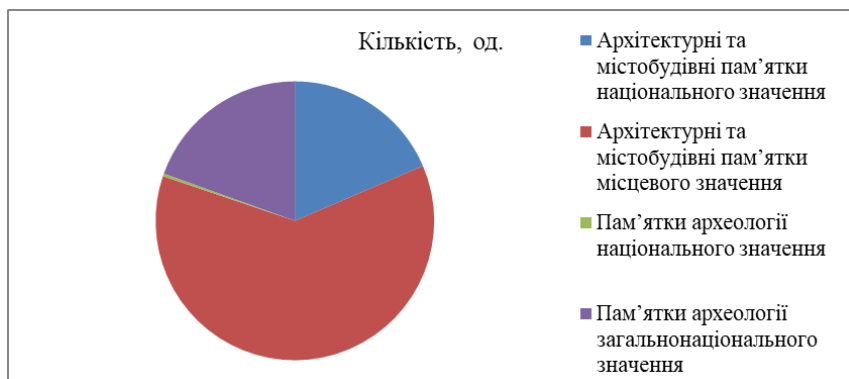

Рис. 1. Історико-культурні туристичні ресурси Львівської області [2]

Отже, Львівська область відома як мандрівний і оздоровчий регіон, що вирізняється великою кількістю мандрівних ресурсів та сучасною інфраструктурою туризму. Область вважається однією з найпривабливіших та найпопулярніших туристично-рекреаційних областей в Україні. У сучасних умовах відпочинок та мандрівки є ключовими галузями господарства області, забезпечуючи значний економічний внесок.

Список використаних джерел

1. Гагарінов А.Є. Туристичні ресурси Львівської області. Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. «Світові досягнення і сучасні тенденції розвитку туризму та готельно-ресторанного господарства» (м. Запоріжжя, 25 листопада 2022 р.). Запоріжжя: НУ «Запорізька політехніка», 2022. 770 с. С.100-102.

2. Головне управління статистики Львівської області [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.lv.ukrstat.gov.ua>

3. Давиденко Д.В. Перспективи розвитку туризму Львівської області. Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. «Стратегічні перспективи туристичної та готельно-ресторанної індустрії в Україні: теорія, практика та інновації розвитку» (м. Умань, 30-31 жовтня 2019 р.). Умань: Візаві, 2019. С.163-164.

4. Індустрія гостинності: стан, тенденції розвитку та перспективи галузі в умовах війни: збірник праць Міжнародного науково-практичного форуму (м. Львів, 19–21 квітня 2023 р.) / [відп. ред.: проф. О. І. Мороз]. Львів: Камула, 2023. 466 с.

Зданевич А. М., ст. гр. ГРСз-41

Остапович Д. В., аспірант

Луцький національний технічний університет

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ФОРМИ НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ПОСЛУГ В РЕСТОРАННІЙ ГАЛУЗІ (НА ПРИКЛАДІ ПІЦЕРІЇ SOLO)»

Ресторанні підприємства, особливо піцерії, що є одними з найпопулярніших місць для швидкого харчування, зазнає постійних змін через потребу адаптації до новітніх трендів у технологіях, таких як онлайн-замовлення, мобільні додатки для замовлень, самообслуговування та автоматизоване виробництво. Важливість впровадження цих інновацій полягає не лише у збільшенні ефективності та зниженні витрат, але й у підвищенні рівня задоволеності споживачів, що є ключем до виживання у конкурентному середовищі. Специфічний приклад піцерії «Solo», що активно впроваджує новітні технологічні рішення, демонструє, як такі ініціативи можуть трансформувати класичний підхід до ресторанного бізнесу.

Досліджено кращі світові практики надання професійних послуг підприємствами ресторанного господарства, які демонструють значну вагу на інноваціях, сталості та культурної адаптації в успішному розвитку ресторанів. Використання сучасних технологій, таких як роботизовані системи, онлайн-замовлення, інтерактивні меню, та системи CRM, дозволяє підвищити ефективність обслуговування та персоналізувати досвід гостей. Екологічні ініціативи та фарм-ту-тейбл підходи зміцнюють зв'язок з місцевими громадами та підтримують сталий розвиток [1].

Проаналізовано процес розвитку ресторанного господарства в Україні, який свідчить про позитивні зміни у сфері громадського харчування, де відзначається стабільне зростання відвідуваності та виручки закладів різних форматів. Попри виклики, такі як висока конкуренція та економічні труднощі, ресторанний бізнес демонструє здатність до адаптації та інновацій, що забезпечує йому значний потенціал для подальшого розвитку. Покращення якості послуг, розширення асортименту та впровадження сучасних технологій сприяють зростанню популярності українських закладів харчування, підвищуючи їх конкурентоспроможність як на внутрішньому, так і на міжнародному ринках [2].

Здійснено діагностику розвитку технологій та форм надання професійних послуг в ресторанній галузі, на прикладі піцерії «Solo». Аналіз технологій та форм надання професійних послуг у піцерії «Solo» демонструє успішну інтеграцію сучасних підходів до обслуговування та використання інноваційних технологій, що сприяють підвищенню ефективності та задоволеності гостей. Впровадження автоматизованих систем для прийому замовлень, використання мобільних додатків для зручності гостей, а також увага до якості інгредієнтів і дотримання стандартів безпеки харчування підвищують

конкурентоспроможність піцерії. Запропоновано напрями розвитку технологій та форм надання професійних послуг у ресторанній галузі, які акцентують увагу на автоматизації процесів, мобільних додатках і онлайн-платформах, інтерактивних технологіях самообслуговування, системах лояльності та персоналізації, роботизації обслуговування та доставки, аналітиці великих даних та штучному інтелекті, управлінні запасами та логістиці, екологічно чистих та стійких практиках, а також віртуальних ресторанах та хмарних кухнях. Такі напрями спрямовані на підвищення ефективності, зручності та якості обслуговування, забезпечуючи інноваційний розвиток ресторанної індустрії.

Список використаних джерел

1. Бурій С.А. Інноваційний потенціал у сфері готельно-ресторанного бізнесу та туризму. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2014. № 5. С. 201-205.
2. Гузар У.Є., Голод А.П., Паска М.З. Становлення індустрії гостинності як чинника підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. Том 3 (44). 2022. С. 208-215.

Комар А.П., ст. гр. ТР-41

Лепкий М.І., к.г.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ОЦІНКА ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

В сучасному світі туризм стає все більш важливою складовою економічного розвитку, а гастрономічні

мандрівки, як один з його видів, набирає популярності серед подорожуючих. Рівненська область, розташована у західній частині України, має великий потенціал для розвитку гастрономічного туризму через свою багату культурну спадщину, традиційну кухню та мальовничі місцевості.

За інформацією Департаменту економічного розвитку і торгівлі Рівненської ОДА, на початок 2023 року сітка закладів ресторанного сервісу налічувала 1521 структурних складових, таких як ресторани, кафе, бари, кафетерії та інші (рис. 1) [1].

Рис. 1. Заклади ресторанного сервісу Рівненської області

Найбільша кількість даних закладів розміщується в Рівненському районі – 946 одиниць, в Дубенському – 244, в Вараському 126 і в Сарненському районі нараховується 204 заклади.

В структурі закладів ресторанного сервісу Рівненської області переважають кафе – 800 одиниць, а найбільше їх зосереджено в Рівненському районі 500 одиниць, що становить 62,6% від загальної кількості даних закладів в області. На другому місці йде Сарненський район з 134 закладами, далі Дубенський – 101 і найменша кількість кафе знаходиться в Вараському районі – 65 закладів. Серед

міст області найбільше їх розміщено в обласному центрі Рівному 223 одиниць [1].

На другому місці по кількості закладів ресторанного сервісу знаходяться кафетерії, їх нараховується 242. І так само найбільше їх розміщено в Рівному – 76.

Наступне місце в структурі закладів ресторанного сервісу Рівненської області займають інші заклади, а саме кав'ярні, піцерії, булочні і т.д. За даними Департаменту економічного розвитку і торгівлі Рівненської ОДА їх в 2023 році було 240.

Барів серед закладів ресторанного сервісу в Рівненській області є в наявності 176 одиниць і найбільше їхня кількість розташована в обласному центрі – 49 [4].

Ресторанів на території області знаходиться найменше – всього 63 одиниць і найбільше їх розміщено в Рівному 28 (43,8%) [1].

Перебування в закладах ресторанного сервісу в Рівненській області, так само як і в цілому в Україні, сильно залежить від пір року. У весняно-літній час спостерігається пік відвідування, оскільки в цей час область приваблює найбільшу кількість мандрівників. За осінь та зиму кількість відвідувачів значно зменшується, що призводить до відповідного зниження активності в ресторанному сервісі [4].

Спрямуванням розвитку закладів ресторанного сервісу у Рівненській області є нахил до зростання певних кухонь. В області існують різні групи цінителів певних кухонь, проте існує і частка споживачів, які надають перевагу саме улюбленим стравам у будь-якому виконанні, незалежно від типу кухні. За даними, найбільше представлена в закладах ресторанного сервісу Рівненської області українська національна кухня – 63%, італійську можна зустріти в 10% закладів, кавказьку в 8%, французьку – в 5%, інші різновиди кухонь – 14% [2].

В теперішній час, в закладах ресторанного сервісу Рівненщини, спостерігається зростання популярності закладів, які роблять увагу переважно на натуральні продукти, а не на складних рецептурах. Таким чином, авторська кухня стає дедалі більш популярною, оскільки дозволяє творчо поєднувати різноманітні елементи світових кухонь та створювати унікальні продукти, які привертають увагу споживачів своєю оригінальністю. Такий же сценарій можна побачити й у виборі продукції барів, що являється основою для відкриття цілих форматів закладів: паби, пивні бари, кав'ярні, чи заклади з приготуванням на коктейлях або винах.

В цілому заклади ресторанного сервісу Рівненщини мають високий рівень розвитку, що сприяє загальному прогресу регіону і в тому числі можливістю розвитку гастрономічного туризму.

Список використаних джерел

1. Департамент економічного розвитку і торгівлі Рівненської обласної державної адміністрації. URL: <https://www.rv.gov.ua/ekonomika>
2. Кулінарні традиції Рівненщини. URL: <https://rivneday.com/kitchen-in-rivne/>
3. Михайлюк О.Л., Хумаров О.А. Перспективи розвитку гастрономічного туризму в Україні. Економічні інновації. Вип. 2 (75). Т. 22. 2020. С. 71-81.
4. Рубіш М.А., Чорій М.В., Зеленська Л.В. Гастрономічний туризм як засіб активізації туристичних дестинацій. Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія Економіка. Вип. 1(13). 2020. С. 61-66.
5. Саркісян Г.О. Роль і значення стимулювання гастрономічного туризму в структурі розвитку регіональних туристичних ринків України. Український журнал прикладної економіки. № 5(1), 2020. С. 312-320.

Левчук О.І., аспірант
Лепкий М.І., к.г.н., доцент
Луцький національний технічний університет

АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ ГАСТРОНОМІЧНОГО БРЕНДИНГУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

На сьогоднішній час становлення туризму разом включає перебіг інтеграції із збільшенням важливості місцевих туристичних ресурсів. Брендінг території, як один із векторів діяльності в світі та Україні став формуватися протягом останніх років та в теперішній період виходить на шлях розбудови [2].

Брендінг є ключовим компонентом зростання території, який слід досліджувати як конкурентну тотожність деякої території, області або країни. Сьогодні часто запроваджуються різноманітні терміни, як бренд, образ чи імідж території. Вони мають певну схожість, але їх використання як синонімів є недоречним, тому важливо розуміти їхні відмінності. Брендінг території – це концепція збільшення конкурентоздатності певних місцевостей, міст, регіонів та країн з ціллю залучення коштів, туристів та виходу на зовнішні ринки.

В 2013 році було введено поняття «брендінг території», коли С. Анхольт запропонував прирівняти країни та нації до торгових марок та брендів [3].

Культура певної місцевості є ключовим майданчиком для брендінгу території. Гастрономія, що належить до культурного надбання може стати одним з майданчиків для зростання позитивного іміджу країни, надаючи унікальний досвід і створюючи стійкі зображення окремих регіонів. Профільювання та виділення відіграють важливу роль у розвитку будь-якої території, оскільки створення

привабливих чинників для конкретних груп туристів є однією з основних конкурентних принад.

Сутність гастрономічного бренду в тому, щоб виділити територію, як виробника або експортера виняткової добірної харчової продукції. Якщо брати вузьке значення сутності гастрономічного бренду то воно включає виділення та просування однієї або невеликої кількості страв місцевості, які є винятковими в даному регіоні чи володіють особливою автентичністю [3].

Кулінарні звичаї Волинської області постають складовою її туристичного бренду та входять у чинники привабливості регіону. Одним із складових чинників, що має вплив на становлення гастрономічного туризму Волинської області є її гастрономічна культура.

Гастрономічні звичаї Волинської області формуються за рахунок таких чинників, як мультикультурність регіону, географічні особливості (Волинська область має кордони з іншими країнами), етнічний склад населення області, історичні фактори [1].

До складу Волинської області входять 4 адміністративно-територіальних райони, кожний з яких має свої унікальні страви та напої, які можуть бути цікавими для презентації туристам (табл. 1).

Таблиця 1. Страви та напої Волинської області

Адміністративні райони	Найпоширеніші страви	Місцеві напої
Володимирський	Завиванець по волинськи, Іван-хліб, підпалок, комп, січеники, пизи картопляні, суп з чечевиці	Морс з смородини, трав'яний чай, узвар з калини
Камінь-Каширський	Кришани, колядний борщ, солені гриби, увасок, голубці з картоплею, мазурики по волинськи, мамалига	Березовий сік, молочний кисіль
Ковельський	Курячі оладки, польська	Настоянка з

	бабка, токмачі, гречаники, поліські вергуни, угоричі, карасі в сметані	шипшини, настоянка з горобини, узвар
Луцький	Холодник на квасі, колдунай, цимес з яловичини, харамга, хамула, підкалатка, ниглі, клекуцьоха, волок	Кисіль з яблуками, чай з різнотрав'я, морс з смородини

Отже, гастрономічною особливістю Волинської області можуть стати такі місцеві страви, як підпалок, крижалки, комп, січеники, березовий сік, чай з різнотрав'я і багато інших.

У Волинській області є свої унікальні та особливі традиційні страви які готують тільки в цьому куточку України, а також велику кількість унікальних різноманітних напоїв.

Список використаних джерел

1. Матвійчук Л.Ю., Лепкий М.І., Подоляк В.М. Аналіз формування гастрономічного бренду міста Луцька. Товарознавчий вісник: збірник наукових праць. Випуск 15, частина 2 / Редкол.: ред. Пахолук О.В., відп. секретар Передрій О.І. Луцьк, 2022. С. 104-113. <http://tovvisnik.lutsk-ntu.com.ua/index.php/tovvisnik/issue/view/11>
2. Нестерчук І.К. Гастрономічний бренд території (на прикладі культурно-історичної спадщини Правобережного Полісся). Географія та туризм. Випуск 58. 2020. С. 43-57.
3. Олішевська Ю.А. Особливості гастрономічного брендингу України. Географія та туризм. Випуск 53. 2020. С. 27-34.

Серьогін Є.Ю., ст. гр. ГРС-41

Подоляк В.М., к.т.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ЯКІСТЬ І КУЛЬТУРА ОБСЛУГОВУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА (НА ПРИКЛАДІ «RHOMBUS HOTEL»)

В сучасному світі, де конкуренція в готельній індустрії надзвичайно велика, якість та культура обслуговування стають вирішальними чинниками для успіху підприємств. Зміна уявлень споживачів про комфорт та якість послуг вимагає від готелів постійного вдосконалення своєї якості обслуговування та створення відмінного гостьового досвіду. Задоволеність споживачів вже не обмежується лише комфортними номерами та відповідними зручностями, вона включає в себе також емоційну складову та якість взаємодії з персоналом готелю. Дослідження культури обслуговування на прикладі «Rhombus Hotel» може відобразити сучасні тенденції та інновації у цій галузі, які дозволяють готелям ефективно конкурувати та забезпечувати високий рівень задоволеності своїх споживачів [1].

Визначено структуру інституційного забезпечення управління якістю та культурою готельних послуг, яка є комплексною системою, що включає міжнародні та національні стандарти, закони України та внутрішні стандарти підприємств. Кожен з цих елементів відіграє важливу роль у встановленні високих стандартів обслуговування та забезпеченні задоволення потреб споживачів. Міжнародні та національні стандарти надають загальні рамки і критерії, закони України забезпечують правову основу, а стандарти підприємств дозволяють адаптувати вимоги до специфіки конкретних готелів.

Проведено оцінку якості та культури готельних послуг «Rhombus Hotel» за відгуками на сайті яка засвідчила, що

більшість гостей залишилися дуже задоволеними послугами готелю, що підкреслює високий рівень обслуговування. Згідно з аналізом, найбільша частка відгуків (43 %) відзначає послуги готелю як «відмінно». Зазначене свідчить про те, що майже половина гостей вважає рівень обслуговування готелю винятковим. Категорія «дуже добре», склала 35% від загальної кількості відгуків, що також підтверджує високий рівень задоволеності споживачів. Оцінки «непогано» складають 16 %, що вказує на певні аспекти, які можуть потребувати покращення, хоча загалом гості залишаються задоволеними. Негативні оцінки «погано» та «жахливо» становлять лише 4 % та 2 % відповідно, що є дуже низьким показником і свідчить про незначний відсоток незадоволених гостей [2].

Розроблено алгоритм поведінки персоналу під час надання готельної послуги включає кілька ключових етапів, спрямованих на забезпечення високої якості обслуговування та задоволення потреб гостей. Перший етап передбачає привітання гостя, встановлення зорового контакту та виявлення інтересу до гостя. Наступний етап передбачає створення комфортних умов перебування, коротке ознайомлення з закладом і створення затишної атмосфери. Важливим аспектом є оцінка настрою гостя та запитання про його попередній досвід перебування в готелі, що допомагає персоналу краще зрозуміти його потреби та очікування. Далі алгоритм передбачає етапи, спрямовані на покращення досвіду гостя, включаючи створення приємних моментів, запитання про враження та демонстрацію бажання допомогти. Запропонований алгоритм допомагає забезпечити послідовність і високий рівень обслуговування, що сприяє підвищенню задоволеності гостей та їхньої лояльності до готелю.

Список використаних джерел

1. Ніколайчук О. А. Тренди розвитку вітчизняної індустрії гостинності в умовах Covid-19, Вісник ХНУ ім. Каразіна. Серія «Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавств. Туризм. Випуск 13, 2021.

2. Лепкий М.І., Подоляк В.М. Інноваційні напрями розвитку гастрономічного туризму в умовах сталого розвитку. Реалії та перспективи розвитку індустрії гостинності в умовах інтеграційних процесів: тези доповідей VI Всеукраїнської науково-практичної конференції. Мукачево: РВВ МДУ, 2023. С.67-69.

Суворова Т.О., ст. гр. ТРмз-11

Гулюк М.Г., ст. гр. ТРмз-11

Подоляк В.М., к.т.н., доцент

Луцький національний технічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОГО ТУРИЗМУ НА ВОЛИНІ

Туризм не лише приносить доходи готельному бізнесу та місцевим підприємцям у регіонах, а й сприяє створенню робочих місць та відновленню економіки та інфраструктури. Головними чинниками, що впливають на розвиток туристичної сфери є демографічна ситуація, матеріальний та соціальний стан, економічна ситуація в країні. Внутрішній туризм створює нові робочі місця, збільшує попит на товари та послуги що пропонуються на ринку та сприяє розвитку туристичної інфраструктури.

На думку М.П. Кляпа, Ф.Ф. Шандора шкільний туризм, це вид туризму, спрямований на задоволення дозвілля дітей. Шкільний туризм це пізнавальні екскурсії, дитячі табори, робінзонади. Це веселі канікули, розширення світогляду, нові

друзі і безліч вражень для дітей різного віку. Програм дитячого туризму під час шкільних канікул та літнього відпочинку існує достатньо багато. Це і активний відпочинок, екологічні табори, кінні тури, трекінг та походи, водний туризм і рафтинг та освітні центри. Шкільний туризм починається з невеликих поїздок дошкільних та шкільних екскурсійних турів. О.В. Колотуха визначає шкільний туризм, як рекреаційну діяльність дітей спрямовану на оздоровлення оздоровчих, спортивних та пізнавальних потреб особистості поза місцем постійного проживання та навчання.

Туристично-краєзнавча діяльність є складовою частиною рекреаційної діяльності тому що обіймає виховну, пізнавальну та спортивно- туристську види рекреаційної діяльності. Таким чином шкільний туризм – це громадський рух учнів, а туристсько-краєзнавча діяльність – це засіб, з допомогою якого цей рух здійснює свою мету- пізнання навколишнього світу, випробовування і пізнання самого себе, завдяки чому можна реалізувати всебічний розвиток особистості в цьому процесі. Згідно досліджень Мельничука М.М. шкільний туризм -це організовані рекреаційні заходи для осіб до 18 років поза межами їхнього постійного місця проживання та навчання, пов'язані із використанням позаурочного часу для оздоровчої, виховної, культурної, пізнавальної, краєзнавчої та спортивної діяльності. Також варто зазначити, що рекреаційна діяльність дітей повинна бути нероздільно пов'язана із туристично- краєзнавчою роботою, що виконує патріотично-виховні, пізнавальні та спортивно-туристичні функції.

В наш час особлива увага приділяється туристично-краєзнавчій роботі саме з метою патріотичного виховання дітей. У школярів та вчителів ставлення до туризму різне, але не створює суперечок. Для дітей туризм--один з видів активного відпочинку, можливість поспілкуватись та розважитись у новій обстановці, відкрити для себе щось нове.

Для вчителів- це засіб, щоб краще зрозуміти своїх учнів, побачити у нових умовах і спробувати по-іншому вплинути на їх розвиток.

Після дослідження туристичних маршрутів визначено культові споруди та релігійні об'єкти, які стандартно відвідуються волинськими школярами під час здійснення туристичної діяльності.

Школа у взаємодії з церквою повинна охоплювати усі сфери формування особистості передусім духовну, культурну й моральну використовуючи для цього всі можливі засоби. Щорічно школярами Волині здійснюється в середньому 540 туристичних поїздок. Майже всі вони з пізнавальною та рекреаційною метою, проте багато туристичних маршрутів передбачають у своїй програмі відвідування церков, соборів, монастирів, що значно допомагає підвищити духовну вихованість підростаючого покоління. Метою роботи є дослідження участі школярів Волині у релігійному туризмі та у паломницьких подорожах. Для дослідження використані фондові дані управління освіти науки та молоді Волинської обласної державної адміністрації.

Результати дослідження: серед маршрутів яким подорожують волинські школярі можна виділити лише два які мають ознаки паломництва. Це тури до м.Почаєва та с.Зимне. Звісно найбільш популярним та насиченим туристично-паломницьким маршрутом для дітей залишається відвідування святих місць в м.Почаїв. Зокрема туристи відвідують Свято-Успенську Почаївську Лавру ,Свято-Духівський монастир та джерело святої Анни в с. Онишківці .

Проте вже кілька років поспіль кількість поїздок до Почаєва постійно зменшується. Це можна пояснити загостренням протистоянням між Київським та Московським патріархатами Української православної церкви та вибором самих дітей більш рекреаційних турів.

Ще один паломницький тур можна виділити поїздки у с. Зимне та м. Володимир-Волинський. Крім екскурсій по місту туристи обов'язково відвідують Кафедральний собор Успіння Пресвятої Богородиці (12ст.) та Миколаївську церкву (18ст). Ну і звісно кульмінацією туру є відвідання Святогірського Успенського Зимненського монастиря- одного з найдревніших на Русі і по домовленості учням проводять екскурсію і в печерах Зимненської обителі. У всіх маршрутах крім м.Львова , Києва та Тернополя відвідання храмів входить в обов'язкову програму екскурсій.

У великих містах релігійні об'єкти відвідуються на вибір туристів. Висновки: школярами Волині відбувається дуже мало саме паломницьких поїздок, крім того їх показник щороку зменшується. Проте багато маршрутів включають у себе відвідування релігійних та культових споруд, що значно збільшує шанси духовного збагачення підростаючого покоління під час туристичної та краєзнавчої діяльності.

Важливе місце посідає шкільне краєзнавство. Педагогіка розглядає його як важливий засіб всебічного розвитку особистості дитини, виховання її моральних та духовних рис. Зусиллями багатьох поколінь педагогів розроблено методику щодо використання краєзнавчого матеріалу в процесі шкільного навчання, форми краєзнавчої роботи у школі - організація гуртків, шкільних музеїв, проведення екскурсій на природі до місцевих пам'яток історії та культури.

Сучасне краєзнавство має багатопланову дисципліну. Це і народне пізнання свого краю і науково-комплексне його дослідження і практичний громадський рух. В умовах незалежності краєзнавство робить значний внесок у справу національно- культурного відродження України. Функціонують усі форми краєзнавства - наукова, громадська, шкільна. Зусиллями науковців, істориків, архітекторів, мистецтвознавців видано ряд праць краєзнавчого характеру.

Музеї формують міський соціокультурний простір з яким знайомиться споживач туристичних послуг під час своєї мандрівки. Робота музейних установ спрямована на те, щоб гість відвідував музей не один раз, а повертався сюди ще у пошуках нових знань та емоцій.

В Луцьку турист може ознайомитися з діяльністю та особливостями роботи окремих музеїв у межах екскурсії «Музеями Луцька» тривалістю 3 год. Маршрут екскурсії починається з Волинського краєзнавчого музею та охоплює далі Музей Волинської ікони, Музей історії Луцького братства, Музей книги, Музей дзвонів, Музей сучасного мистецтва родини Корсаків.

Шкільний туризм сприяє гармонійному розвитку дитини, зміцненню її здоров'я, підвищенню культурного рівня, розумного використання ним вільного часу. Дитячий туризм розвиває високі моральні якості- колективізм, чесність, працьовитість, формує почуття відповідальності перед колективом результат своєї роботи. Діти залучені до системи дитячого відпочинку швидше адаптовуються в суспільстві, набувають духовного та фізичного загартування, активно готуються до трудової діяльності.

У шкільному туризмі реалізується комплексний підхід до виховання дітей, заснований на нерозривності освітнього, виховного та оздоровчого процесів, духовний та фізичний розвиток дітей, їх підготовка до життя та подальшої діяльності.

Список використаних джерел

1. Шандор Ф.Ф., Кляп М.П. Сучасні різновиди туризму: підручник. К: Знання, 2013. 334 с.
2. Колотуха О.В. Дитячо-юнацький туризм в Україні як специфічна територіальна рекреаційна система. Культура народів Причорномор'я, 2002. № 36. С. 283-288.

Талащук І.І., ст. гр. ГРСсз-31
Чепурда Л.М., д.е.н., професор
Луцький національний технічний університет

РОЗВИТОК ЗАКЛАДІВ РОЗМІЩЕННЯ В ТРАНСКОРДОННИХ РЕГІОНАХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Західна Україна, маючи спільні кордони з країнами Європейського Союзу, такими як Польща, Угорщина, Словаччина та Румунія, відіграє ключову роль у розвитку транскордонного співробітництва, що відкриває нові можливості для залучення інвестицій, розвитку туристичної інфраструктури та підвищення рівня обслуговування. В умовах глобалізації та зростання туристичних потоків, якісні заклади розміщення стають важливим фактором конкурентоспроможності регіону, сприяючи економічному зростанню та соціально-економічному розвитку місцевих громад.

Розвиток закладів розміщення в транскордонних регіонах західної України сприяє культурному обміну та взаєморозумінню між народами, що проживають по обидві сторони кордону. Готельний бізнес може виступати каталізатором для розвитку інших галузей економіки, таких як харчова промисловість, транспорт та послуги. Підвищення стандартів якості та розширення спектру послуг в закладах розміщення дозволяє залучити більшу кількість туристів, зокрема з європейських країн, що позитивно впливає на імідж України як туристичної дестинації [1].

Проведено аналіз стану та розвитку закладів розміщення в транскордонних регіонах західної України. Загальний прибуток транскордонних регіонів Західної України за період 2021-2023 років, включаючи Львівську, Закарпатську, Івано-Франківську та Волинську області. У 2021 році всі регіони показали високі показники прибутковості, з найвищим значенням у Львівській області

(247934 грн). Однак у 2022 році всі регіони зазнали значного падіння прибутків, що можна пояснити зовнішніми економічними та політичними чинниками. У 2023 році спостерігається часткове відновлення прибутків, хоча вони ще не досягають рівня 2021 року, що вказує на поступову адаптацію регіонів до нових умов.

Використання сучасних технологій, зокрема цифрових платформ для бронювання, мобільних додатків та автоматизованих систем управління, значно покращує якість обслуговування та задоволеність клієнтів. Інвестиційні стимули, включаючи податкові пільги та державні гранти, сприяють залученню капіталу для будівництва та модернізації закладів розміщення, що, у свою чергу, стимулює економічну активність у регіоні. Крім того, співпраця з міжнародними організаціями дозволяє переймати найкращі практики, впроваджувати міжнародні стандарти якості та екологічні норми, що підвищує конкурентоспроможність регіону на глобальному ринку [2].

Запропоновано перелік інструментів розвитку закладів розміщення в транскордонних регіонах Західної України, що є основою для забезпечення стійкого економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності регіону на міжнародному туристичному ринку. Запропоновані інструменти, такі як державна підтримка, інвестиційні стимули, маркетингова підтримка, підготовка кадрів, впровадження сучасних технологій, розвиток інфраструктури, екологічна стійкість, співпраця з міжнародними організаціями, фінансові інструменти та інформаційна підтримка, дозволяють ефективно використовувати наявні ресурси та можливості.

Список використаних джерел

1. Барвінок Н.В. Перспективи розвитку воєнного туризму на території України після закінчення російсько-

української війни. Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. 2022. Вип. 18 (2). С. 206-217. URL: <https://doi.org/10.15330/apred.2.18.206-217>.

2. Матвійчук Л., Лепкий М., Молнар-Бабіля Д. (2021) Регіональний аналіз розвитку готельного господарства в Україні. Економіка та суспільство. №31. 2021. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/738/710>.

Янкова А.В., ст. гр. ТРз-41
Матвійчук Л.Ю., д.е.н., професор
Луцький національний технічний університет

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Туризм є важливою галуззю економіки, що сприяє створенню робочих місць, залученню інвестицій та збільшенню доходів. Умови війни значно обмежують можливості для розвитку туристичного сектору, що має серйозний вплив на економіку країни та благополуччя її населення. Розвиток туризму в умовах конфлікту має важливе соціокультурне значення. Туризм може виступати як інструмент міжнародного взаєморозуміння та мирного співіснування. Він сприяє обміну культурними цінностями, підвищенню толерантності та взаємоповаги між різними групами населення. Умови війни можуть створити додаткову необхідність в розвитку туризму як інструменту співпраці та взаєморозуміння, особливо в контексті внутрішніх перемін в країні та її зовнішніх відносин. Незважаючи на складні обставини, деякі регіони України вже демонструють інноваційні підходи до залучення туристів, такі як розвиток внутрішнього туризму, організація безпечних екскурсій та промоція культурно-історичних об'єктів. Аналіз успішних

кейсів та стратегій може стати основою для розробки рекомендацій для інших регіонів [1].

Досліджено тенденції розвитку індустрії туризму регіонів України в умовах війни, а саме надходження до бюджету від туристичного збору за регіонами України у 2022 році. Місто Київ займав найбільшу частку в структурі надходжень від туристичного збору, складаючи 25,9%, Львівська область займала друге місце з показником 17,6%, Івано-Франківська область мала частку у 8,3%, Закарпатська область займала 9,3%, Одеська область була з показником 4,6%. На Дніпропетровську та Харківську області припадало у зазначений період по 3,7% та 3,7% відповідно, що свідчило про збереження певного рівня туристичної активності на той момент. Інші регіони, такі як Полтавська, Хмельницька, Миколаївська, Чернігівська, Волинська, Рівненська, Запорізька, Житомирська, Сумська, Кіровоградська, Луганська, Донецька, Херсонська, мають частки від 0,9% до 1,9%, що відображає меншу активність туристів у цих регіонах.

Проведено аналіз розвитку індустрії туризму Волинської області, яка має багатий історико-культурний потенціал та унікальні природні ресурси, активно розвиває туристичну індустрію, проте за умов війни стикається з низкою викликів. Основними туристичними об'єктами Волинської області є історичні та природні пам'ятки, такі як Замок Любарта, Шацькі озера, музеї та заповідники. Проте, для підвищення привабливості регіону, необхідно інвестувати у розвиток туристичної інфраструктури, включаючи дороги, готелі, ресторани та розважальні заклади. Згідно з даними за 2022 рік, кількість відвідувачів регіону значно знизилася через військові дії [2].

Запропоновано стратегії відновлення індустрії туризму в регіонах України та типи нових туристичних маршрутів, що є важливими елементами для відродження та розвитку

туристичного індустрії регіонів країни. Вони сприяють диверсифікації туристичних продуктів, підвищенню привабливості регіонів, збереженню історичної пам'яті та зміцненню міжнародних зв'язків. Пропоновані заходи не лише підтримують економічне зростання та створення нових робочих місць, але й зміцнюють національну ідентичність, підвищують обізнаність про культурну та історичну спадщину України, а також демонструють світу приклади стійкості та солідарності.

Список використаних джерел

1. Бойко В.О. і Далевська Н.М. Розвиток туризму після збройних конфліктів у різних країнах світу. Управління змінами та інновації. 2022. URL: <http://cmi.politehnica.zp.ua/index.php/journal/article/view/38>.
2. Волошин І.М., Матвійчук Л.Ю., Ненько К.Р. Туристичні ресурси України з атласом туристичних мандрівок: довідкове видання. Львів: ЛДУФК, 2015. 437 с.

МАТЕРІАЛИ
І ВСЕУКРАЇНСЬКА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ
«Перспективи розвитку туризму та сфери гостинності в
Україні і світі»

Друкується в авторській редакції
Комп'ютерний набір та верстка: Андрій Коваль

Підп. до друку __. __. 2024 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура Таймс New
Roman
Тираж 100 прим. Зам. 34.

Луцький національний технічний університет
43018 м. Луцьк, вул. Львівська, 75